

CARTE DE RUGĂCIUNI

pentru toate nevoile

anul 2013

*coperta 1: Sfânta Sofia cu cele trei fiice ale
sale: Pistis, Elpis și Agapis*

Copyright: maica Justina
S. C. HRISANTI SRL
Toate drepturile rezervate

Nici una din lucrările originale sau din
compilații nu poate fi reprodusă fără
acordul scris al autoarei

Cuvânt Înainte

Iată că, cu Darul lui Dumnezeu, și spre slava lui Dumnezeu, vede lumina tiparului acum pentru întâia dată această *Carte de rugăciuni pentru toate nevoile*.

Ea cuprinde rugăciuni de strictă necesitate care nu se găsesc în alte cărți de rugăciuni, cum ar fi canoanele de rugăciuni contra patimilor de tot felul (beție, fumat, destrăbălare, și altele), apoi canonul de rugăciune pentru izbăvire de vrăjmași, canonul pentru tămăduirea celor bolnavi și paraclisul pentru cei adormiți; am adăugat de asemenea și rugăciuni

pentru binecuvântarea lucrărilor noastre, pentru sporul casei, pentru dobândirea înțelepciunii, pentru luminarea minții copiilor și o scrisoare păstrată în arhiva cetății Edesei despre Chipul Mântuitorului, culese din vechile cărți de slujbă bisericești, (Octoihul cel mare tipărit de sf. Calinic episcopul Râmnicului Noului Severin la anul 1856, Ceasoslovul tipărit la Brașov în anul 1835, și Molitovnicul) pe slovă chirilică, fără a li se fi adus vreo modificare sau schimbare.

Am păstrat astfel frumusețea, parfumul și mireasma textului vechi, care este mireasma însuflării Duhului Sfânt asupra Sfinților Părinți ai neamului nostru, care au

ostenit la traducerea, diortosirea și tipărirea lor acum aproape 200 de ani.

Ei s-au străduit, în lucrările lor, după cum înșiși mărturisesc, să le traducă și să le tipărească „privit din cuvânt în cuvânt cu multă luare aminte întocmai” după izvoadele cele vechi. (Sf. Calinic de la Cernica).

Această grijă a reproducerii exacte a textului am avut-o și noi, după exemplul marelui Ierarh, pentru a nu fi necinstitori de Dumnezeu și a nu cădea în dizgrația sfinților, fiindcă am căutat întotdeauna să plăcem mai mult lui Dumnezeu decât oamenilor.

Dorim tuturor bunilor

credincioși, și celor ce vor citi rugăciunile cuprinse în acest volum, ca Bunul Dumnezeu să le dăruiască împlinirea cererilor de folos, sănătate, iertare de păcate și mântuire.

Iară eu, ca ceea ce cu multă strădanie m-am silit a tipări cartea aceasta, dacă se vor citi totdeauna rugăciunile dintr-însa, se va bucura sufletul meu, tuturor poftind de la Judecătorul plata cea făgăduită.

Maica Justina

Sfătuire

Când te gătești să te rogi Domnului Dumnezeuului tău, să-ți speli mâinile, să iei în mâna ta o lumânare aprinsă, să dai cu tămâie prin casă zicând troparul Crucii: *Mântuiește Doamne poporul tău și binecuvintează moștenirea ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celor potrivnici dăruiește, și cu Crucea ta păzește pe poporul tău; să îți aprinzi și candela, iar dacă ești femeie să ai capul acoperit cu o basma sau o năframă; poți să te rogi stând în genunchi sau în picioare, să ai însă o ținută cuviincioasă, știind*

că vii să te rogi înaintea marelui Împărat; și cu ochii ațintiți la sfânta icoană a Domnului, să-ți însemnezi trupul tău cu Sfânta Cruce, zicând mai înainte de toate aceste cuvinte:

În Numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Aceste cuvinte se rostesc înainte de începutul orișicărei rugăciuni; ele sunt precum timbrul sau adresa pe o scrisoare: dacă scrisoarea nu are adresă, poștașul nu știe încotro o va duce, sau cui îi este destinată.

Toate rugăciunile se fac întotdeauna în numele Sfintei Treimi, chiar și atunci când ne rugăm Maicii Domnului sau vreunuia dintre sfinți. Ele trebuie

să poarte întotdeauna pecetea Împăratului pe a Căruia slugă o rugăm și o chemăm în ajutor.

Începând rugăciunea, rostește rar și cu evlavie cuvintele cele dintr-însa, ca și cu sufletul să te rogi, nu doar să citești mecanic, iar mintea concentrează-o în rugăciune asupra înțelesului cuvintelor, și nu o lăsa să se risipească la lucruri deșarte, ci privește spre icoana lui Hristos, și așa te vei ruga Lui din inimă, și rugăciunea ta va ajunge înaintea lui Dumnezeu, așa vei dobândi și folos din rugăciunea ta, amin.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Împărate Ceresc Mângâietorule, Duhul adevărului, carele pretutindenea ești, și toate le împlinești, Vistierul bunătăților, și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată spurcăciunea, și mântuiește Bunule sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte miluiește-ne pe noi. (de 3 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Prea Sfântă Treime miluiește-ne pe noi. Doamne curățește păcatele noastre. Stăpâne iartă fărădelegile noastre. Sfinte cercetează și vindecă neputințele noastre pentru numele Tău.

Doamne miluiește (de 3 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Tatăl nostru carele ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi întru ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem ție ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii tăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă ...

Doamne miluieste-ne pe noi, că întru tine am nădărdit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că tu ești Dumnezeuul nostru, și noi suntem poporul tău, toți lucrul mâinilor tale, și numele tău chemăm.

Și acum ...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădărdim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

CREZUL

Cred într-unul Dumnezeu Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și într-unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, unul-Născut, Carele din Tatăl S-a născut, mai nainte de toți vecii.

Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut nu făcut, Cel deoființă cu Tatăl, prin carele toate s-au făcut.

Carele pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri, și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și s-a făcut Om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi

după Scripturi.

Și S-a înălțat la ceruri, și șade de-a dreapta Tatălui, și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Căruia Împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Carele din Tatăl purcede, Cella ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Carele a grăit prin prooroci.

Într-una sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor, aștept învierea morților, și viața veacului ce va să fie, Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.

**Veniți să ne închinăm și să
cădem la Însuși Hristos Împăratul
și Dumnezeuul nostru.**

PSALMUL 50

**Miluiește-mă Dumnezeule după
mare mila Ta, și după mulțimea
îndurărilor Tale, șterge fărădelegea
mea. Mai vârtos mă spală de
fărădelegea mea și de păcatul meu
mă curățește. Că fărădelegea mea
eu o cunosc, și păcatul meu înaintea
mea este pururea. Ție unuia am
greșit, și rău înaintea Ta am făcut,
ca să te îndreptezi întru cuvintele
Tale, și să biruiеști când vei judeca
Tu. Că iată întru fărădelegi m-am
zămislit, și întru păcate m-a născut
maica mea. Că iată adevărul ai
iubit, cele nearătate și cele ascunse
ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat**

mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine Dumnezeuule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sângiuri Dumnezeuule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne buzele mele

**vei deschide, și gura mea va vesti
lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă Ți-aș fi
dat, arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit,
inima înfrântă și smerită, Dumnezeu
nu o va urgisi. Fă bine Doamne
întru bunăvoirea Ta Sionului, și să
se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bine vei voi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot. Atunci
vor pune pe altarul Tău viței.**

**Născătoare de Dumnezeu
Fecioară bucură-te, ceea ce ești
plină de Dar, Marie Domnul este
cu tine. Binecuvântată ești tu între
femei, și binecuvântat este Rodul
pântecelui tău, că ai născut pe
Mântuitorul sufletelor noastre,
Marie Domnul este cu tine.**

Apărătoare Doamnă mulțumiri

**pentru biruință, izbăvindu-ne din
nevoi aducem ție Născătoare de
Dumnezeu noi robii tăi. Ci ca ceea ce
ai stăpânire nebiruită slobozește-
ne pe noi dintru toate nevoile, ca
să strigăm ție: bucură-te Maică,
pururea Fecioară.**

**Cuvine-se cu adevărat să te
fericim pe tine Născătoare de
Dumnezeu cea pururea fericită
și prea nevinovată și Maica
Dumnezeului nostru.**

**Ceea ce ești mai cinstită decât
Heruvimii și mai slăvită fără de
asemănare decât Serafimii, care
fără stricăciune pe Dumnezeu
Cuvântul ai născut, pe tine cea cu
adevărat Născătoare de Dumnezeu
te mărim.**

Rugăciune la începerea lucrului

**Doamne Iisuse Hristoase,
Fiule unule-Născut al Tatălui celui
fără de început, care în Sfânta ta
Evanghelie ai zis: "Tatăl meu până
acum lucrează și eu lucrez", tu,
Doamne, cel ce ai grăit prin gura
proorocului tău David: "Ieși-va omul
la lucrul său și la lucrarea sa până
seara", și iarăși tu ai hotărât prin
sf. ap. Pavel ca "cine nu lucrează
nici să nu mănânce", apoi tu însuși
ai grăit: "fără de mine nu puteți
face nimic" și "orice veți cere întru
numele meu, eu voi face" Doamne
Dumnezeule, ascult din toată inima
Dumnezeieștile tale cuvinte și cu
umilință alerg la bunătatea ta,
rugându-mă: ajută-mă cu harul tău**

să duc la bun sfârșit lucrul pe care îl încep acum în numele tău cel sfânt: al Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, amin.

Dăruiește Doamne minții mele înțelepciune și mâinilor mele pricepere, precum i-ai dăruit lui Veseleil, pe care l-ai înțelepțit să facă toate cele frumoase ale Cortului celui Sfânt, binecuvintează lucrul meu și osteneala mâinilor mele, ca să fie lucrul meu plăcut și folositor oamenilor, și să fie câștigul cel dintr-însul spre hrana casei mele și spre îndeplinirea nevoilor familiei mele, iar lucrarea mea să fie spre slava ta, și după acestea toate dăruiește-mi și odihnă binecuvântată spre sănătate și spre mântuire. Că pe tine te slăvesc toate puterile cerești și a ta este slava în vecii vecilor, Amin.

Rugăciune pentru sporul casei

Doamne Iisuse Hristoase, Cea ce ești Dăruitorul tuturor bunătăților, Ție mă rog ca să-mi dai spor și ajutor la lucrul meu acesta, pe care îl încep acum în numele Tău cel Sfânt: al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh; revarsă asupra mea îmbelșugare de bunătățile Tale cerești și pământești, sporește lucrul în mâna mea, și toate ale casei mele, și mă umple pe mine robul Tău de binecuvântarea Ta, precum odinioară pe robii Tăi Avraam și Isaac, și Iacov, și precum ai înmulțit bucatele văduvei celeia ce a hrănit pe proorocul Tău Ilie în vremea foametei, așa trimite și peste mine robul Tău binecuvântarea Ta, ca totdeauna cu mulțumire să Te laud și să Te măresc, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Rugăciune pentru dobândirea înțelepciunii

Dumnezeul Părinților noștri și Doamne al milei, Cela ce ai făcut toate cu Cuvântul tău, și cu înțelepciunea Ta ai pus pe om să stăpânească peste zidirile cele făcute de Tine, dă-mi mie înțelepciunea care stă aproape de scaunul Tău, și nu mă lepăda din slugile Tale. Trimite-mi mie robului Tău, din sfintele ceruri și de la scaunul măririi Tale, a cunoaște înțelepciunea cea duhovnicească și învățătura, a înțelege cuvintele măiestriei și învăluiele vorbelor și deslegarea cuvintelor celor întunecoase, și a socoti dreptatea și adevărul, și judecată a face; pentru

ca să cunoască robul Tău pilda, și cuvântul întunecos și vorbele înțelepților, și întrebările cele ascunse și cu anevoie de priceput, cu bună înțelegere. Și trimite-mi mie robului tău, Duhul cunoștinței și al înțelegerii, Duhul înțelepciunii și al priceperii, Duhul sfatului și al tăriei, Duhul temerii de Dumnezeu, ca să fie cu mine întru ostenele mele, și să lumineze mintea mea, și să mă înțeleptească ca să cunosc și să fac pururea ce este bineplăcut înaintea Ta și să umblu pe cărarea cea dreaptă în toate zilele vieții mele, căci pe Tine Te slăvește toată făptura, Preasfântă Treime întru o unime a Dumnezeirii, Tată, Fiu și Duh Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Rugăciune pentru luminarea minții școlarilor

**Doamne Iisuse Hristoase
Dumnezeul nostru, luminează
mințile copiilor noștri cu Darul
Duhului Tău celui Sfânt, tu, care
dai celor înțelepți înțelepciunea și
celor pricepuți priceperea, trimite
peste copiii noștri Duhul tău cel
Sfânt, Dătătorul înțelepciunii, al
cunoștinței și al înțelegerii.**

**Doamne luminează-i pe copiii
noștri (numele) ca să învețe cele
bineplăcute Ție și să se umple de
cunoștința adevărului. Dă-le lor
bună înțelegere, pricepere, răbdare
și chibzuință. Să nu primească ei
cunoștințe pierzătoare de suflet, nici
să învețe ce e urât lui Dumnezeu,
ci dă-le lor înțelepciune pentru a**

deosebi binele de rău și puterea să aleagă binele cel Dumnezeuiesc pururea. Dăruiește-le spor în toată lucrarea cea bună și-i întărește în credința pravoslavnică, ca să Te mărturisească printr-o viețuire curată în toată viața lor, Amin.

Rugăciune pentru copii

Atotputernice Doamne, cea ce ne-ai dăruit nouă robilor tăi fiii și fiice care să fie spre ajutor și spre sprijinul bătrâneților noastre, spre mângâierea și bucuria noastră, și spre moștenirea Împărăției tale celei cerești, pe tine te rugăm, pentru fiii noștri aceștia, ca să crească ei în frica ta și cu paza poruncilor tale și pe noi luminează-

ne și ne înțelepțește ca să știm cum să-i creștem în credință și în evlavie.

Păzește trupurile și sufletele lor curate și neîntinate, cugetul lor neprihănit și mâinile lor nevinovate de fapte necuvioase.

Toate simțirile lor le îndreptează spre tot ce e Dumnezeuiesc, sfânt, evlavios și drept.

Ocroțește-i cu sfinții tăi îngeri pe copiii noștri, și păzește-i să nu cadă ei în mâinile celor nelegiuți, stricători de copii și ucigași, păzește-i de răpitori, de cei cu purtări rele, de tovărășia celor răi, și abate picioarele lor de la toată calea care duce la pierzare.

Dăruiește-le viață îndelungată, păzește-i și ferește-i de orice întinăciune a patimilor, de accidente și de orice întâmplare rea; dă-le lor

smerenie adevărată și dragoste nefățarnică, fă-i pe ei milostivi și buni, credincioși, evlavioși și temători de Dumnezeu.

Întărește-le voința ca să poată umbla drept pe calea poruncilor tale, să rabde cu mărire de suflet toate ispitele ce vor veni asupra lor, și să le biruiască, înfrumusețează sufletele lor cu multă blândețe, bunătate și înțelepciune, întreagă înțelepciune, bărbăție și înfrânare.

Luminează-i pe dâșii cu Duhul tău cel Sfânt, ca să umble în viața lor pe urmele Tale, ale Sfintei Maicii Tale și ale celor bineplăcuți sfinți ai tăi, ca astfel să se sfințească trupurile și sufletele lor, și nouă să ne fie spre laudă și spre mulțumire, când vom avea a da răspuns la Înfricoșata ta Judecată, Amin.

Rugăciune pentru dobândirea de prunci

**Prea Sfântă Treime, întru o
unime a Dumnezeirii: Tată, Fiu și
Duh Sfânt, Cea ce ai creat pe Adam
din țărână și ai în fața lui suflet de
viață făcător, și s-a făcut omul ființă
vie cu suflet nemuritor, tu cel ce ai
făcut pe Eva din coasta lui Adam,
și s-a făcut aceasta, mama tuturor
celor vii, cărora tu le-ai zis : creșteți
și vă înmulțiți, Ție așadar mă rog,
Atotputernice Dumnezeule, cea
ce singur ești Făcător al tuturor și
Creator, ca să deslegi strepiciunea
noastră și să dai rod pântecelui
meu, precum Anei de demult, care
se ruga ție cu plânsuri și suspinuri,
precum Rahilei, și tuturor femeilor
drepte și temătoare de Dumnezeu,
care s-au rugat ție cu suflet umilit.**

Dăruiește-ne și nouă Doamne, prunci buni și sănătoși, care să ne fie spre bucurie și veselie, spre mângâierea bătrâneților noastre, dar mai mult decât acestea, spre moștenirea Împărăției tale, și să fie binecuvântat Numele tău de către rodul acesta pe care ni-l vei da, căci noi ne făgăduim ție, să-l creștem în frica și dragostea Ta, în credință și în evlavie.

Mântuitorule Doamne, cea ce ai venit și ai binecuvântat nunta din Cana Galileii, și însoțirea noastră prin nuntă legiuită o ai binecuvântat, binecuvintează această unire a noastră și cu naștere de fii, pentru ca și de la noi să-ți fie slavă, laudă, mulțumire și închinăciune, împreună cu Părintele tău și cu Prea Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Molitva celor ce se călătoresc în cale

**Doamne Dumnezeu nostru cela
ce ai călătorit calea cea adevărată
și viu cu sluga ta Iosif, călătorește
împreună Stăpâne și cu robul
tău (numele) și-l izbăvește de tot
viforul și bântuiala, și pace, și ajutor
bun îi orânduiește, să facă purtarea
de grijă a toată dreptatea după
poruncile tale, și iară binevoiește
să se întoarcă plin de bunătățile
cerești, și pământești, că a ta este
împărăția, și puterea și slava, a
Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului
Duh, acum și pururea și în vecii
vecilor, amin.**

Icosul

Calea și Adevărul fiind Hristoase, pe îngerul tău împreună călător robului tău acum spre pază trimite, ca precum oarecând lui Tobie, și nevătămat spre mărirea ta de tot răul, întru toate cu bună sporire păzește-l, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

Condac, glasul 2

Cela ce ai călătorit cu Luca și cu Cleopa în Emaus Mântuitorule, călătorește și acum cu robul tău ce va să călătorească, izbăvindul pe el de tot răul și îmbulzeala: că toate câte le voiești le și poți, ca un Iubitor de oameni.

CANON DE RUGĂCIUNE

pentru izbăvire de vrăjmașii văzuți și de cei nevăzuți

După obișnuitul început, zicem:

Cântarea 1

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat, și din răutatea egiptenilor scăpând israiliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Precum odinioară ai izbăvit pe proorocul David cel ce nădăjduia întru tine, Doamne, din mâinile lui Saul celui ce-l ura pe el, așa scoate-ne și pe noi Atotputernice, din mâinile făcătorilor de rele, și de cei ce ne necăjesc pe noi izbăvește-ne.

Pe poporul tău, Bunule, cel ce se ruga Ție din tot sufletul, l-ai izbăvit prin mâna unei femei, Iudita, de vrăjmașul cel ce se semețea să piardă pe poporul tău, și acum Sfinte, pe noi ne scoate de la cei ce ne voiesc nouă răul, și ne mântuiește pe noi.

Doamne, Tu pe Suzana cea fără prihană, ce era cleветită cu nedreptate, de amara moarte o ai izbăvit, și pe mine, Bunule, de cleветitori și de martorii cei mincinoși izbăvește-mă, ca să te laud pe Tine.

Preacurată Fecioară, fii nouă acoperământ și sprijin și scăpare, de la văzuții și nevăzuții vrăjmași izbăvindu-ne pururea, Maica lui Dumnezeu-Cuvântul.

Cântarea 3

Irmos: Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel dedesubt și nu este izbăvitor, socotitu-ne-am ca oile de junghiere, mântuiește pe poporul tău Dumnezeuul nostru, că tu ești neputincioșilor tărie și îndreptare.

Doamne, tu pentru Dumnezeieștile rugăciuni cele bine primite, ale ierarhului tău Nicolae, de toată primejdia, și de toată vătămarea și supărarea celor răi slobozește pe robii Tăi, Iubitorule de oameni, pe cei ce se închină cu credință neasemănatei Tale Stăpâniri.

Doamne, tu pe cinstitul tău arhieru, până la marginile lumii l-ai proslăvit, dându-i lui Dar de minuni, și apărător l-ai arătat, celor ce sunt întru cumplitele primejdii, și celor ce cad în vătămări de

**necazuri, și al celor ce cer pururea
sprijineala acestuia.**

**Din toată groaza și răutatea
oamenilor, mântuiește-ne pe
noi, Preasfântă Fecioară, că pe
tine toți te avem acoperământ,
și caldă folositoare, și întru tine
îndrăznind, la Cel născut din tine
cădem totdeauna. Pe Carele roagă-l,
să ne izbăvească pe noi de toată
înconjurarea.**

Cântarea 4

**Irmos: Te laud că auz am auzit
Doamne, și m-am spăimântat, că ai
venit până la mine, căutându-mă
pe mine cel rătăcit. Pentru aceea
proslăvesc multă smerenia ta cea
către mine, mult Milostive.**

**Rogu-mă ție grăbește de
mă scoate din ispite proorocule
cel slăvit al Domnului, că toți**

viclenii draci s-au pornit cu luptă asupra mea, căutând să răpească nevrednicul meu suflet ca pe o pasăre, nu mă lăsa pe mine până în sfârșit, ca să cunoască mai vârtos din fapte că tu ești scăparea mea.

Ca un voievod al Împăratului celui fără de început ai ieșit sfinte Ioane Botezătorule, poruncind ostașilor pe nimenea să nu asuprească, pentru aceea cad către tine eu robul tău, apără-mă de dracii cei ce mă robesc, și vrăjmășesc asupra mea și mă golesc, pe mine primejduitul, și scârba întru bucurie mi-o prefă.

Caută spre rugăciunile robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile asupra noastră cele rele, de tot necazul izbăvindu-ne pe noi, că pe tine una te avem ancoră tare și nemișcată, și

**a ta folosință am dobândit, să nu ne
rușinăm Stăpână cei ce te chemăm
pe tine, grăbește spre rugăciunea
celor ce strigă către tine cu credință,
bucură-te Stăpână ajutătoarea
tuturor, bucuria și acoperământul,
și mântuirea sufletelor noastre.**

Cântarea 5

**Irmos: Întărește Doamne
inimile robilor Tăi, și le luminează
spre lauda Ta, ca să te slăvim pe
Tine Mântuitorule în veci.**

**Nebiruită putere, bucură-te
Cruce de trei ori fericită, bucură-
te sabia credincioșilor celor ce se
roagă ție, care tai coarnele dracilor,
bucură-te prea sfânt pom de Lumină
purtător.**

**Taberele dracilor se gonesc, cu
însemnarea ta puternică, pentru
care bucură-te strigăm ție, bucură-te**

prin care s-au unit pământul și cele cerești, și omul s-a îndumnezeit.

Înalță Hristoase obștimea noastră, celor ce slujim Ție, și ne închinăm de viață făcătoarei Cruci, și înfricoșatelor tale și sfinte Patimi, și zdrobește pe cei ce zic împotrivă, ca toți să cunoască nebiruita putere, a cinstitei Crucii Tale.

Cântarea 6

Irmos: Dreapta ta cea purtătoare de biruință, cu Dumnezeiască cuviință întru tărie s-a proslăvit. Că aceasta Nemuritorule, ca o puternică a toate, pe potrivnici au zdrobit, israilitenilor făcându-le cale nouă prin adânc.

Ca pe un povățuitor al cetelor cerești, și al oamenilor celor de pe pământ tare folositor, păzitor și izbăvitor, pe tine te

lăudăm cu credință, Mihaile mai marele voievod, rugându-ne de toată durerea cea de stricăciune făcătoare, să ne izbăvești pe noi.

Unde umbrează Darul tău Arhanghele, de acolo se gonește puterea diavolului. Că nu suferă să rabde lumina ta, luceafărul cel ce a căzut. Pentru aceasta te rugăm, săgețile lui cele de foc purtătoare, cele pornite asupra noastră, stingele cu mijlocirea ta, izbăvindu-ne pe noi de smintelile lui, vrednicule de laudă Mihaile arhanghele.

Cu un glas de Dumnezeu Născătoare pe tine te slăvim: Că din patimi și din primejdii ne mântuiești pe noi, și rugăciunile noastre într-o clipă le-implinești.

Cântarea 7

Irmos: Cei trei tineri în cuptor

pe Treimea închipuind, îngrozirea focului au călcat, și cântând striga: bine este cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Sfărâmă tăria celor potrivnici, purtătorule de chinuri slăvite Gheorghie, și ne slobozește pe noi de toată ispita pe cei ce cu credință strigăm: Noroadе lăudați pe Domnul și-l prea înălțați întru toți vecii.

Mucenice al lui Hristos purtătorule de chinuri, pe cei ce sunt în feluri de nevoi, mântuiește-i cu rugăciunile tale, de toată primejdia izbăvindu-i, și gonind cumplită mâhnirea cea stricătoare de suflet, și Dar și milă nouă cerându-ne, ca bucurându-ne să strigăm: Noroadе lăudați pe Domnul și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cântarea 8

Irmos: Pe Dumnezeu cel ce s-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreiești și văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudați-l făpturile și-l prea înălțați întru toți vecii.

Mântuiește din primejdii sfinte mucenice Mina, pe cei ce cu credință curată către tine aleargă, ca către un gata ajutor întru nevoi.

Având pe Biserica ta cea sfințită Sfinte mucenice Mina, ca pe un turn înaintea gândit, către aceasta scăpăm în vremea primejdiilor, și de toată supărarea ne izbăvim.

Pe toți care pe dumnezeiască și cinstită icoana ta o sărutăm, sfinte mucenice Mina, de toată înconjurarea izbăvește-ne cu solirile tale, și de năvălirea celor de altă seminție, și de foamete,

de ciumă și de boale, de sabie și de ardere, și de toate nevoile, ca cu cântări de mulțumită, ca pe un deobște al nostru făcător de bine, neîncetat pe tine să te mărim.

Bine este cuvântat Rodul cel blagoslovit al pântecelui tău Prea curată, pe Care bine-l cuvintează toate puterile cerești, și adunările pământenilor, care ne-au izbăvit pe noi din blestemul cel de demult, binecuvântată.

Cântarea 9

Irmos: Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălțatu-s-au cornul meu întru Dumnezeuul meu, lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmașilor mei, veselitu-m-am de mântuirea Ta.

Mucenicii Domnului tot locul

sfințiți, și toată boala tămăduiți. Și acum rugați-vă, să se izbăvească din cursele vrăjmașului, sufletele noastre, rugămu-vă.

Stătut-au mucenicii înaintea nedreptelor judecăți, și toată nedreptatea cu darul lui Hristos o au osândit, și pe cei stăpâniți de dânșii muștrându-i, au luat cununile dreptății.

Trupul prin înfrânare pustnicii omorându-și, viază după moarte, și ceata dreptilor prooroci, și adunarea muierilor nevoindu-se, s-au proslăvit. Pentru rugăciunile lor Hristoase, izbăvește-ne pe noi de primejdii.

Tu ești lauda credincioșilor, ceea ce ești nenuntită, tu folositoare, tu și scăpare creștinilor, zid și liman, că duci rugăciunile către Fiul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și

mântuiești din primejdii, pe cei ce te cunosc cu credință și cu dragoste de Dumnezeu Născătoare Curată.

Rugăciunea Sfântului Prooroc Isaia

Caută din cer Doamne, și vezi din casa cea sfântă a Ta și a slavei Tale, unde este mare iubirea Ta și tăria Ta? Unde este mulțimea milei Tale, și a îndurărilor Tale? Că ne-ai răbdat pe noi Doamne. Pentru că Tu ești Părintele nostru, că Avraam nu ne-a știut pe noi, și Israil nu ne-a cunoscut: Ci Tu Doamne Părintele nostru izbăvește-ne pe noi. Dintru început numele Tău peste noi este. Drept ce ne-ai abătut pe noi Doamne de am rătăcit din calea Ta? Învârtoșat-ai inimile noastre, ca să

nu ne temem de Tine: întoarce-Te pentru robii Tăi, pentru neamurile moștenirii Tale, ca să moștenim cât de puțin muntele cel sfânt al Tău. Potrivnicii noștri călcat-au sfințirea Ta, făcutu-ne-am ca din început, când nu ne-ai stăpânit pe noi, nici s-a chemat numele Tău întru noi: De vei deschide cerul cutremur vor lua de la Tine munții, și se vor topi, ca ceara de fața focului: Și va arde focul pe pizmașii Tăi, și se va arăta Numele Tău potrivnicilor Tăi: De fața Ta neamurile se vor tulbura. Când vei face cele slăvite, cutremur vor lua de la Tine munții. Din veac n-am auzit, nici ochii noștri n-au văzut alt Dumnezeu afară de Tine, și lucrurile Tale sunt adevărate: Și vei face celora ce Te așteaptă,

**milă. Și va întâmpina mila pe cei
ce fac dreptate, și de căile Tale își
vor aduce aminte: Și acum Doamne
Dumnezeul nostru Tatăl nostru
Tu ești: Iară noi suntem tină și
Tu Făcătorul nostru: și lucrurile
mâinilor Tale noi toți. Nu te mânia
pe noi Doamne foarte, și cu vreme
să nu pomenști păcatele noastre:
Și acum caută Doamne, că norodul
Tău suntem noi toți.**

CANON DE RUGĂCIUNE *pentru izbăvirea din patimi*

După obișnuitul început, zicem:

**Brățele Părintești grăbește a
le deschide mie, că curvește am
cheltuit viața mea, spre bogăția
cea necheltuită a îndurărilor Tale
privind Mântuitorule, nu trece
cu vederea acum inima mea cea
sărăcită, căci către Tine acum
cu umilință strig: greșit-am Ție,
mântuiește-mă.**

**Nebunește de la Tine
depărtându-mă într-un tot Îndurate,
curvește am cheltuit viața mea,
slujind patimilor dobitocești
totdeauna, ci mă primește, pentru
rugăciunile îngerilor Părinte**

îndurate, ca pe fiul cel curvar, și mă mântuiește rogu-mă.

Întru tine lauda nevoinței și vrednicia cununilor, slăviții purtători de chinuri s-au îmbrăcat Doamne. Că cu răbdarea bătailor pe cei fărădelege au biruit, și cu putere Dumnezeiască din cer biruință au luat: pentru rugăciunile lor slobozește-mă de vrăjmașul cel nevăzut Mântuitorule, și mă mântuiește.

Cântarea 1

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, Cela ce te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii îneacă-i rogu-mă: ca ție ca întru o alăută, întru omorârea trupului, să-ți cânt cântare de biruință.

Mulțimea păcatelor mele, după mulțimea milei Tale, Hristoase

**pierde-o rogu-mă, și gând de
întoarcere dăruiește-mi, ca să
slăvesc bunătatea Ta cea mai presus
de minte.**

**Cu prea înmulțirea curviei
sufletul rău mi-am spurcat Doamne,
însă prea multă bunătate având
tu Hristoase, primește-mă ca pe
cel curvar, și mă miluiește pe cel
ce cânt: Dumnezeuul părinților cel
lăudat și preaslăvit.**

**Ceea ce ești cu totul fără
prihană, care ai purtat în brațe pe
Împlinirea bunătăților, îplinește
rugăciunile noastre ale robilor tăi,
și îndreptează mergerile noastre
către Dumnezeu, întărindu-ne întru
fapte bune a petrece.**

Cântarea 3

**Irmos: Însuți cela ce știi
neputința firii omenești și cu
milostivire te-ai închipuit întru**

dânsa, încinge-mă cu putere de sus
ca să strig Ție: Sfânt este Domnul
slavei cel neasemănat în bunătate.

Întru adâncul greșelilor celor
fără de număr mă inec întru
tot cinstite sfinte Ioane Înainte
mergătorule, apucă-mă dar cu
dreapta ta cu care te-ai atins de
creștetul Mântuitorului meu Iisus,
botezându-l în Iordan, și primește
această puțină rugăciune de la mine
mișelul care ca un rob cad către
tine.

Mijlocitor de mântuire fiind,
ai învățat pe Irod cel ce împărățea
peste patimi, ci nu te-au ascultat,
că îmbătându-se și făcând joc
curvesc, ți-au tăiat cinstitul tău cap.
Pentru aceea cad către tine sfinte,
izbăvește-mă de obișnuința beției
cea rea.

Botezătorul lui Hristos păzește
pe robii tăi, pe cei ce aduc ție

**această puțină rugăciune, din
potopul patimilor, și de toată
năvălirea potrivnicului izbăvindu-
ne pe noi, că noi după Dumnezeu,
și după Născătoarea de Dumnezeu
către tine sfinte cădem, potolește
viforul păcatelor, și necazul într-
bucurie îl fă.**

Cântarea 4

**Irmos: Întărește-ne pe noi într-
Tine Doamne, Cea ce prin lemn ai
omorât păcatul, și frica Ta sădește-o,
întru inimile noastre, ale celor ce Te
lăudăm pe tine.**

**Celor înviforați într-
adâncul păcatelor, ai strigat Botezătorule
al lui Hristos, pocăiți-vă și faceți
roduri vrednice de pocăință, pentru
aceea te rog pe tine sfinte Ioane eu
robul tău, ridică-mă pe mine cel
cufundat într-
adâncul păcatelor, și
pe cărarea pocăinței, și roduri bune**

a crește mă povățuiește.

**Întru adâncul iubirii de păcat
am voit din tinerețe a trăi, și
nărav viclean înrădăcinat foarte
s-au sădit în inima mea, pentru
aceea cad către tine sfinte Ioane
Botezătorule, cu secera mijlocirilor
tale cea pentru mine, taie rădăcinile
păcatelor mele.**

**Întru adâncul păcatelor sunt
cuprins din tinerețe cu bună voința
mea, și nicicum nu pot izbucni la
limanul pocăinței, pentru aceasta
acum cad către tine întru tot sfântă
Stăpână, fă rugăciune pentru mine,
împreună cu Botezătorul, ca să mă
ridic spre pocăință.**

Cântarea 5

**Irmos: Întru adâncul păcatelor
fiind cuprins, chem adâncul
milostivirii Tale cel neurmat, din
stricăciune Dumnezeuule scoate-mă.**

Adâncul păcatelor mă cuprinde
pururea, și valul greșelilor mă
cufundă; îndreptează-mă la limanul
vieții, Hristoase Dumnezeule, și mă
mântuiește Împărate al slavei.

Întru adâncul păcatelor sunt
cuprins Mântuitorule, și în marea
vieții mă cufund; ci precum ai scos
pe Iona din fiară, așa mă scoate și pe
mine din patimi, și mă mântuiește.

Vezi-mi Hristoase necazul
inimii, vezi întoarcerea mea, vezi-
mi lacrimile Mântuitorule, și nu mă
trece pe mine, ci mă îmbrățișează
iarăși pentru milostivirea,
numărându-mă împreună cu
mulțimea celor mântuiți; ca să laud
cu mulțumită milele Tale.

Preacurată Născătoare de
Dumnezeu, ceea ce singură
ești îndreptarea celor căzuți,
îndreptează-mă și pe mine cel smerit
și zdrobit cu tot felul de păcate.

Cântarea 6

**Irmos: Iona din pântecul
chitului a strigat scoate din
stricăciune viața mea, iar noi
strigăm ție, Atotputernice Mântui-
torule, mântuiește-ne pe noi.**

**Scăpat-ai de noroiul păcatului
celui cumplit, și ai apucat adâncul
îndurărilor Celui bogat, Marie
Egipteană prea minunată, împre-
ună locuitoare cu cuvioșii, și cu
mințile cele cerești, izbăvește-ne
cu rugăciunile tale de necinstea
patimilor, pe cei ce cu credință
strigăm Ziditorului: binecuvântați
toate lucrurile Domnului pe
Domnul.**

**Lăsând înțelepțește toate cele
pământești, te-ai arătat sălășluire
cinstită a Duhului cuvioasă Maria
Egipteanca; ci roagă pe singur
Mântuitorul Hristos, să scape de**

**toată răutatea păcatelor, pe cei ce
săvârșesc cu credință dumneze-
iască pomenirea ta, și cântă:
binecuvântați toate lucrurile
Domnului pe Domnul.**

**În noroiul păcatelor am căzut,
și nu este întru mine chipul ființei,
că m-am înecat în viforul păcatelor
mele cumplit, ci tu ceea ce ai născut
pe Cuvântul pe cel singur Iubitor de
oameni, caută spre mine Fecioară,
și mă izbăvește de tot păcatul, și
de patimi pierzătoare de suflet,
și de toată răutatea vrăjmașului
celui cumplit, ca să cânt veselindu-
mă: binecuvântați toate lucrurile
Domnului pe Domnul.**

Cântarea 7

**Irmos: Te laud pe Tine, că am
auzit auzul Tău și m-am minunat:
că ai venit căutându-mă pe mine cel**

rătăcit. Pentru aceasta proslăvesc smerenia Ta cea multă, cea pentru mine, unule mult Milostive.

Vitejește nevoindu-te întru pătimirea ta, ne luminezi cu vărsarea minunilor prea lăudată, pe noi cei ce alergăm întru dumnezeiască Biserica ta, și dănțuind te rugăm, prea cuvioasă muceniță Evdochia, ca să ne izbăvim de neputințele sufletești și de patimi, și să scoatem darul tămăduirilor.

Răsplătiri pentru sudorile cele dumnezeiești ai luat revărsările tămăduirilor, Evdochia, a omorî boale, și a învia morți, deci pe tine te rugăm înviază sufletele noastre care sunt doborâte de patimi.

Zdrobit fiind de răutate, și de cumplite păcate însărcinat, ceea ce ai născut pe Mielușelul carele ridică păcatul lumii, Fecioară Stăpână, de stăpânirea acestora păzește-mă.

Cântarea 8

Irmos: Dă-mi mie haină luminoasă, Cea ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, mult milostive Hristoase Dumnezeuul nostru.

Astăzi ne-a răsărit nouă pomenirea ta, purtătorule de biruință, mucenice Bonifatie, ca un soare strălucind cu dumnezeieștile daruri, luminând sufletele celor ce te laudă pe tine, și depărtând negura patimilor, mucenice purtătorule de biruință și vrednicule de laudă.

Ucis fiind pentru dragostea Celui ce te-a zidit, vindeci cu rugăciunile tale cele făcătoare de viață, pe cei ce cad sub ucigătoarea patimă a beției, care strigă: toate lucrurile binecuvântați și lăudați pe Domnul.

Înălțându-te către Dumnezeu, fericite, cu adaosul pătimirilor ai

surpat pe vrăjmașii cei nevăzuți,
și celor căzuți în felurite patimi
te-ai făcut ajutător, purtătorule de
chinuri, mucenice Bonifatie.

Luminează-mă cu lumina ta,
ceea ce ești fără prihană, pe mine,
care sunt cuprins de întunericul
păcatului, Născătoare de Dumne-
zeu, și dă-mi a umbla întru
blândețea Dumnezeieștilor porunci,
Mireasă a lui Dumnezeu, ca să te
laud pe tine, cea cu totul lăudată.

Cântarea 9

Irmos: Chipul curatei nașterii
tale, l-au arătat rugul cel aprins
cu foc rămânând nears, și acum
te rugăm, ca să stingi cuptorul
ispitelor cel sălbăticit asupra
noastră, ca să te mărim pe tine de
Dumnezeu Născătoare neîncetat.

Cumplit mă tulbură apele
cele rele ale păcatului, durerile

iadului mă înconjură, și cursa cea sufletească a morții mă întâmpină, deci către tine Stăpână milostivă strig cu durere din inimă: Grăbește acum de mă răpește, din moartea desnădăjduirii, și din iadul pierzării.

Prea slăviților mucenici cei ce v-ați făcut părtași Dumnezeieștilor pătimiri, și Împărăției celei fără de sfârșit ce va să fie, de patimile trupului sloboziți-mă, și de gheena și de judecată izbăviți-mă, cu rugăciunile voastre cele către Ziditorul.

Prea slăviților prooroci ai lui Dumnezeu, care cu bună credință ați strălucit în umbra Legii, și lumina Dumnezeiescului Dar o ați vestit, izbăviți-mă din umbra păcatului celui purtător de moarte.

Aprindere m-am făcut a desmierdării celei urâte, izvoditor

al greșalelor, și dascăl al patimilor,
povățuitor al poftelor, pricinuitor
al curviei, sfătuitor al cumplitei
neastâmpărări, și încă și de
gândirea acestora mă îndulcesc,
ci tu Prea curată, izbăvește-mă de
toată pierzarea.

*Rugăciune pentru izbăvire de
patima beției*

O, multpătimitorul și
prealăudate mucenice Bonifatie!
A ta mijlocire o cerem; rugăciunile
noastre nu le trece cu vederea, ci
milostivește-te și ne ascultă. Vezi pe
frații și surorile noastre...(Numele)
căzuți în patima beției, vezi că
din pricina aceasta au căzut și de
la Biserica-Mamă și mântuirea
cea veșnică. O, sfinte mucenice
Bonifatie, cu harul ce-l ai de la

Dumnezeu, trezește-le inima și conștiința, salvează-i din prăpastia păcatului și adu-i iar la înfrânarea cea mântuitoare. Roagă-L pe Domnul Dumnezeu, pentru Care tu ai suferit moarte mucenicească, ca, iertându-ne greșalele noastre, să nu-și întoarcă îndurarea de la fiii Săi, ci să întărească în noi trezvia, curăția și înfrânarea, și să întindă mână de ajutor celor ce au făgăduit abținerea de la băuturile alcoolice, să-și poată ține făgăduința dată, zi și noapte veghind cu gândul la marele răspuns ce avem de dat la înfricoșata Judecată de Apoi. Plăcutul lui Dumnezeu mucenice, primește rugăciunile mamelor ce se roagă cu lacrimi pentru copiii lor pierduți în ghearele beției, ale cinstitelor femei, ce plâng pentru bărbații lor; a copiilor rămași orfani pe urma beției, și a noastre

a tuturoră ce ne rugăm ție, și să
ajungă gemetele noastre împreună
cu rugăciunile tale la tronul Celui
Preaînalt, să ne dăruiască tuturor
sănătate și mântuire trupească și
sufletească, iar mai presus de toate
Împărăția Sa cerească. Păzește-
ne de ispitirile vicleanului vrăjmaș
și de toate vicleșugurile lui, iar în
ceasul trecerii noastre din viața
aceasta, ajută-ne să trecem cu bine
vămile văzduhului și cu rugăciunile
tale să scăpăm de veșnica osândă.
Roagă-L pe Domnul si Mântuitorul
nostru să ne dăruiască dragoste
nefățărnica către Dânsul și Biserica
Sa; credință statornică și luptă-
toare contra vrăjmașilor văzuți și
nevăzuți și să ne acopere mila lui
Dumnezeu în vecii vecilor. Amin.

CANON DE RUGĂCIUNE pentru bolnavi

**În numele Tatălui, și al Fiului, și
al Sfântului Duh, Amin.**

**Slavă Ție, Dumnezeuul nostru,
slavă Ție!**

**Împărate ceresc ... Sfinte
Dumnezeule ... Preasfântă Treime**

**Tatăl nostru ... Doamne
miluiește (de 12 ori) Veniți să ne
închinăm ...**

Psalmul 87

**Doamne Dumnezeuul mântuirii
mele, ziua am strigat, și noaptea
înaintea Ta. Să intre înaintea ta
rugăciunea mea, pleacă urechea
ta spre ruga mea. Că s-a umplut de
rele sufletul meu, și viața mea de**

iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă, făcutu-m-am ca un om neajutorit, întru cei morți slobod. Ca niște răniți, ce dorm în mormânt, de care nu ți-ai mai adus aminte, și ei de la mâna ta s-au lepădat. Pusu-m-au în groapa cea mai dedesubt, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia ta, și toate valurile tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, pusu-m-au urâciune loruși. Datu-m-am și n-am ieșit; ochii mei au slăbit de sărăcie. Strigat-am către tine Doamne toată ziua, tins-am către tine mâinile mele. Au doară morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și se vor mărturisi ție. Au doară va spune cineva în mormânt mila ta, și adevărul tău întru pierzare? Au

cunoaște-se-vor întru întuneric minunile tale și dreptatea ta în pământ uitat? Și eu către tine Doamne, am strigat, și dimineăta rugăciunea mea te va întâmpina. Pentru ce Doamne lepezi sufletul meu, întorci fața ta de la mine? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, și înălțându-mă m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au venit mâniile tale, înfricoșările tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa, toată ziua m-au cuprins împreună. Depărtat-ai de la mine pe prietenul și pe vecinul și pe cunoscuții mei din ticăloșie.

Doamne Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat, și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea ta rugăciunea mea, pleacă urechea ta spre ruga mea.

Dumnezeu este Domnul și s-au arătat nouă, bine este cuvântat cel

**ce vine întru numele Domnului (de
3 ori)**

Psalmul 50 (pag. 17)

Miluiește-mă Dumnezeu ...

CANONUL

Cântarea 1

**Irmos: Pe Faraon cel ce se
purta în căruțe l-a cufundat toiagul
lui Moisi cel ce a făcut minuni de
demult, în chipul Crucii lovind
și despărțind marea, și pe Israil
fugătorul cel ce mergea pedestru
l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare
lui Dumnezeu.**

**Stih: Doamne nu cu iuțimea Ta
să ne mustri, nici cu mânia Ta să ne
cerți.**

**Slavă atotlucrătoare și deoființă,
și împreună pe scaun șezătoare, și**

**întru o putere, și în trei străluciri,
Părinte necuprinse, Fiule și Duhule
Sfinte, de cumplita boală izbăvește
pe robii Tăi, ca cu bună mulțumită
să te slăvim.**

**Viforul păcatelor m-a împins în
adâncul neputinței și adesele dureri
ca întreitele valuri mă înviforăsc pe
mine ticălosul, Stăpânire întru o
Putere, Treime Sfântă milostivește-
te, și mă mântuiește pe mine cel ce
pier cumplit. Slavă ...**

**De păcatul cel ce ne ține, Treime
nedespărțită, izbăvește-ne pe noi
robii Tăi, cu roua milei Tale rourând
uscăciunea cea cumplită a boalei, și
ne dă sănătate, ca să te proslăvim, și
să te laudăm pe Tine. Și acum**

**Pe Izbăvitorul și Făcătorul
a toate, și Domnul, în pânțec
purtându-l, ale noastre neputințe cu
totul Curată ai purtat. Pe Acela dar**

**roagă-l, de cumplita boală pe robii
tăi să-i izbăvească, una ajutătoarea
oamenilor.**

Cântarea 3

**Irmos: Făcătorul crugurilor
cerești...**

**Mințile cerești, orânduielele
îngerești, Scaune, și Începătorii, și
Puteri, și Domnii, rugați pe Bunul și
Mântuitorul, de neputința boalei să
slobozească pe robii săi.**

**Arată adâncul și mulțimea
iubirii Tale de oameni Stăpâne
Atotputernice, și din neputința
cea aducătoare de moarte, și
de cumplita boală, pe robii Tăi
slobozește-i, Unule îndelung
răbdătorule. Slavă**

**Ca cei ce sunteți ai lui Dumnezeu
înainte stătători Duhului slujitoare,
îngeri și Arhangheli, pe Acela
rugați-l să înceteze neputința, să**

se sfârâme omorul, și din partea cea aducătoare de moarte să ne izbăvească. Și acum ...

Izvor de vindecări pe tine te-a arătat Bunul adânc, Cel ce s-a născut din tine Hristos Domnul, Pruncă cu totul fără prihană, pentru aceea izbăvește pe robii tăi cei ce se îneacă în viforul durerilor.

Izbăvește din nevoi pe robii tăi Milostive, că noi cu osârdie către tine scăpăm, către Milostivul, și Izbăvitorul Stăpânul tuturor, Dumnezeu cel slăvit în Treime.

Mântuiește din nevoi pe robii tăi Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că noi cu osârdie către tine alergăm ca către un zid nesurpat, și folositoare.

Cântarea 4

Irmos: Întărește Doamne
inimile robilor Tăi, și le luminează

spre lauda Ta, ca să te slăvim pe tine
Mântuitorule în veci.

Precum ai curățit lepra lui
Neeman Sirianul prin rugăciunile
proorocului tău Elisei, Doamne,
milostivește-te și spre neputința
mea, și mă miluiește.

Slavă ...

Pentru milostenie a fost miluit
Tobit oarecând, că arhanghelul
Rafael cercetându-l pe el, i-a
vindecat albeața ochilor; pentru ale
acestuia sfinte rugăciuni, dăruiește-
mi și mie vindecare și a vedea
desăvârșit.

Și acum ...

De durerea cea amară a
picioarelor mele izbăvește-mă
Preacurată, de slăbirea genunchilor,
și de sfărâmarea încheieturilor, de
slăbirea mâinilor și a picioarelor,
și de vătămarea a multor feluri

**de neputințe, întru acestea toate,
și mă păzește întru dragostea
Dumnezeului și Ziditorului meu
neîntinat.**

Cântarea 5

**Irmos: Hristoase Dumnezeule,
Lumina cea adevărată, de noapte
mâneacă către tine duhul meu, arată
spre mine fața ta.**

**Doctor fiind Hristoase, vindecă
patimile inimii mele, și mă spală
de toată întinăciunea, cu râurile
umilinței Iisuse al meu, ca să laud și
să măresc milostivirea ta.**

**Vezi neputința mea, Cela ce
te-ai îmbrăcat întru dânsa, vezi
cumplita grozăvie a sufletului meu,
ia aminte glasul meu Hristoase
mult milostive, și schimbă această
nefrumusețe a lui, în bună
închipuire Mântuitorule.**

Slavă ...

**Supusu-m-am nebuniei, și am
căzut cumplit, și zac pe pământ,
bolind fără vindecare. Ci ridică-mă
Cela ce ești scularea celor căzuți,
și pe piatra pocăinței celei
mântuitoare întărește Hristoase
inima mea. Și acum ...**

**Pe tine ceea ce ești Maica lui
Dumnezeu, și între femei bună,
cu osârdie te rog: Nu mă trece cu
vederea Preacurată, ci mă miluiește,
și de toată vătămarea întreg mă
păzește.**

Cântarea 6

**Irmos: Curățește-mă Mântui-
torule că multe sunt fărădelegile
mele, și mă ridică dintru adâncul
desnădăjduirii, rogu-mă, căci
către tine am strigat, și mă auzi
Dumnezeul mântuirii mele.**

**Întru luciul prăpastiei bolii
foarte sunt învăluit, și rău închis,
și tulburat în valul pierzării,
ocârmuitorule Doamne, tinde acum
mână de ajutor, și mă mântuiește.**

**Precum de demult pe cel
slăbănog, cu Dumnezeiasca ta voie
l-ai ridicat din neputința boalei, și
din patul dosădirii, și durerile cele
grele le-ai ușurat, dându-i sănătate
mult Milostive, și pe mine acum, cel
ce mă rog ție, mă însănătoșește.**

Slavă ...

**Ceata proorocilor, soborul
apostolilor, și tabăra mucenicilor,
acum te roagă pe tine unele mult
Milostive, de dâșii Bunule fiind
rugat, trimite-ne nouă mare milă.**

Și acum ...

**Marie Curată, vistieria fecioriei,
tu ne curățește pe noi de scârbe și
de neputințe, și de boala ce ne ține**

**acum mântuiește-ne, ca cu credință
să te proslăvim pe tine.**

Condacul, glasul al 6-lea

**Durerile iadului ne-au
înconjurat pe noi, și ne-au acoperit
umbra morții, și ca ceara de fața
focului zilele noastre s-au topit de
la fața mâniei tale Doamne, ci ca un
îndurat întru mânie de milă adu-
ți aminte, și iartă pe robul Tău, ca
fiind viu, întru pocăință să te slăvesc
pe tine unule Iubitorule de oameni.**

**Spre cer ridic ochii mei către
tine Cuvinte, miluiește-mă ca să
viez Ție.**

**Miluiește-ne pe noi urgisiții,
întocmindu-ne case de bună treabă
Ție Cuvinte.**

Slavă ... și acum ...

**A Sfântului Duh este toată
pricina de mântuire, de suflă acesta**

cuiva după vrednicie, degrabă îl ridică din cele de pe pământ, în aripi îl înalță, îl crește și sus îl așează.

Prochimen glasul 4

Doamne nu cu mânia ta să ne cerți pe noi, nici cu iuțimea ta să ne pedepsești pe noi.

Nu este vindecare trupului meu de la fața mâniei tale, nu este pace în oasele mele de către fața păcatelor mele.

Evangelhia de la Luca cap. 4, vers. 38-44

”Și sculându-se din sinagogă au mers în casa lui Simon, iară soacra lui Simon era prinsă de friguri mari, și l-au rugat pe el pentru dânsa. Și stând lângă ea, au poruncit frigurilor, și au lăsat pe ea, și îndată sculându-se slujea lor. Și apunând

soarele, toți câți avea bolnavi cu multe feluri de boale, îi aducea la dânsul, iară el pe fieștecarele punându-și mâinile îi tămăduia. Și ieșea și draci dintru mulți, strigând, și zicând: că tu ești Hristos Fiul lui Dumnezeu, și certându-i pe ei, nu-i lăsa, să grăiască, căci îl știa pe el, că este Hristos. Iară făcându-se ziuă, ieșind au mers în loc pustiu, și popoarele căuta pe el, și au venit la el, și-l ținea pe el, ca să nu se ducă de la ei. Iară el au zis către ei, că se cade mie să vestesc Împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, că spre aceasta sunt trimis. Și propovăduia în soboarele Galileii.”

Slavă ...

Părinte, Cuvinte și Duhule,
Treime Sfântă curățește mulțimea
păcatelor noastre. Și acum ...

Pentru rugăciunile Născătoarei

de Dumnezeu milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Miluieste-ne pe noi Dumnezeule după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește păcatele noastre.

Înfricoșat ești Doamne, și cine va suferi dreaptă mânia ta? Sau cine te va ruga pe tine, pentru poporul cel greșit, și desnădăjduit? Ci pentru îndurărilor tale cele fără de număr, și însuți iubirea de oameni, și pentru rugăciunile prea curatei Născătoare de Dumnezeu, și ale tuturor sfinților, ce se roagă către tine pentru noi, și spre milostivire te pleacă, că noi toți fără de răspuns suntem, pentru aceea degrab te milostivește, și miluieste zidirea ta Stăpâne, ca nu în reaua certare în care suntem să pierim robii tăi Milostive.

Mântuiește Doamne poporul tău, și binecuvintează moștenirea ta; biruință binecredincioșilor creștini, asupra celor potrivnici dăruiește și cu Crucea ta păzește pe poporul tău.

Cântarea 7

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat în Babilon oarecând, pentru aceasta tinerii în cuptor cu bucuros picior ca într-o grădină verde săltând au cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Arde-mă cuptorul durerilor celor fără de număr, și mă aprinde văpaia focului boalei celei de pierzare, neîncetat înfierbântându-mă, ci cu roua milei tale Mântuitorule răcorește-mă ca să cânt: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Prooroci, Apostoli, soborul mucenicilor, Dumnezeiești învățători, bolile și neputințele noastre, cu rugăciunile voastre îmblânziți și sănătate dăruii celor ce cântă: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri. Slavă ...

Cu cuvântul pe Lazăr l-ai înviat, acum și pe noi ne ridică din groapa cumplitei boale înviindu-ne Doamne ca să cântăm cântare de mulțumită: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Și acum ...

Milostivă fiind, și Maică Celui cu totul milostiv, milostivește-te, și izbăvește pe norodul tău, cel ce cheamă mila ta Fecioară și cântă: Bine ești cuvântat Dumnezeul Părinților noștri.

Cântarea 8

Irmos: De șapte ori cuptorul

chaldeii l-au ars nebunește cinstitorilor de Dumnezeu, iar văzându-i pe aceștia cu putere mai bună fiind mântuiți, Făcătorului și Izbăvitorului au strigat: Tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, popoare preaînălțați-l întru toți vecii.

Gemând cu durere din patul bolii noastre, și din slăbiciunea cea pierzătoare, strigăm către tine Iubitorule de oameni, întinzând acum ochii inimii, cerem sănătate, cercetează-ne pe noi Mântuitorule, și ne ridică a cânta: Tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, popoare preaînălțați-l întru toți vecii.

Întru a noastră neputință îmbrăcându-te Milostive, și a te asemena oamenilor ai voit, pentru rugăciunile prea cuvioșilor tăi,

din desnădăjduire mântuiește-ne pe noi, și ne ridică din groapa desnădăjduirii, ca să cântăm ție: Tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, popoare preaînălțați-l întru toți vecii.

Slavă ...

Făcătorul firilor, Dătătorul vindecărilor, ca cea ce ai adânc de bună îndurare, și îndelungă răbdare, cu cercetare cercetează de păgubitoarea boală pe robul tău, și-l înviază ca să cânte: Tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, popoare preaînălțați-l întru toți vecii.

Și acum ...

Tare ajutătoare și chiar folositoare, nădejdea desnădăjduiților, cu totul fără prihană, cercetează pe robul tău, cel ce pătimește în boală, și gonește greutatea cea amară a bolii,

**depărtează neputința, și nevoia bolii, și mântuiește pe robii tăi
Fecioară Născătoare de Dumnezeu.**

Cântarea 9

Irmos: Spăimântatu-s-au cerul de aceasta și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu s-au arătat oamenilor trupește, și pântecul tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile; pentru aceasta pe tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară începătoriile cetelor îngerești și omenești te mărim.

Multe minuni cărora nu este număr, ai făcut, Cea ce ești fără de moarte, arată mila ta spre robii tăi Dumnezeule ca un milostiv, și de boala ce ne-a cuprins pe noi acum ne slobozește, pentru rugăciunile celeia ce te-a născut pe tine, și ceata purtătorilor de biruință ai tăi.

Pentru rugăciunile îngerilor,

arhanghelilor, proorocilor, apostolilor, mucenicilor, prea cuvioșilor, ierarhilor și ale tuturor sfinților tăi, plângerea cea fără de seamă a robilor tăi, întoarce-o Atotputernice întru bucurie, și vindecă durerea, întărește neputința, și sănătate nouă ne dăruiește.

Slavă ...

Doctorul sufletelor, și al trupurilor Doamne, cel bogat întru milă, pe tine te rog, vindecă multele mele patimi, și izbăvește-mă din boală, și din necaz slobozește-mă, ca un bun, și însuși Dătător de bine, și mântuiește pe cei ce cu dreaptă credință pe tine te măresc.

Și acum ...

Ceea ce ai născut pe Înduratul, și milostivul, Stăpână, pe Făcătorul și Domnul, acum arată spre mine obișnuite îndurările tale și mă izbăvește din cumplita neputință

**ce topește sufletul meu, Fecioară
Născătoare de Dumnezeu, și-mi
dăruiește sănătate, ca neîncetat să
te măresc pe tine.**

Cuvine-se cu adevărat ...

**Sfinte Dumnezeule ...
Preasfântă Treime ... Tatăl nostru
... Miluiește-ne pe noi Doamne ...
Doamne miluiește-ne pe noi ... Ușa
milostivirii ... (caută la pag. 15)**

Doamne miluiește de 12 ori

**Pentru rugăciunile Sfinților
Părinților noștri, Doamne Iisuse
Hristoase Dumnezeul nostru,
miluiește-ne și ne mântuiește pe
noi, Amin.**

PARACLISUL PENTRU CEI ADORMIȚI

După obișnuitul început, zicem:

Frații mei cei iubiți, nu mă uitați pe mine când lăudați pe Domnul, ci vă aduceți aminte de dorul și de dragostea mea, aduceți-vă aminte și de frăție, și rugați pe Dumnezeu, să mă odihnească pe mine cu dreptii Domnul.

Cu osârdie mă rog auziți, că cu dureri acestea le și zic, că pentru voi am făcut plângerea aceasta, doară aș avea pe cineva spre folos, ci când veți cânta acestea, aduceți-vă aminte de mine, cela ce eram oarecând cu voi cunoscut, că de multe ori împreună am intrat, și în biserica lui Dumnezeu de multe ori am cântat: Aliluia!

**Ce cuvinte amare sunt ale
acelora ce mor, care zic când se
duc de aicea: fraților! De frați mă
despart, pe toți prietenii las, și mă
duc. Dar încotro mă duc nu știu, sau
cum va fi acolo nu știu, fără numai
Dumnezeu Cel ce m-a chemat. Ci
voi îmi faceți pomenire cu cântare:
Aliluia!**

CANONUL MORTILOR

Cântarea 1

**Irmos: Adâncul Mării Roșii cu
urme neudate, pedestru trecându-l
Israel cel de demult, cu mâinile lui
Moisi în chipul Crucii, puterea lui
Amalic în pustie au biruit.**

**Ținând de mâna cea dreaptă
pe robii Tăi, povățuiește-i la viața
cea veșnică Hristoase, la privirea
frumuseții Tale, milostivindu-**

te pentru purtătorii de chinuri
mucenici ai Adevărului.

Învrednicește Hristoase
pe cei mutați la Tine, ca să
moștenească nespusa și fericita
slava Ta, trecându-le lor greșelile,
și îndreptându-i cu Darul, prin
vărsarea sângelui Tău.

Cela ce cu omorârea Ta cea
purtătoare de viață ai omorât pe
omorâtorul, cela ce ai insuflat
morților viață, Dătătorule de viață
Hristoase Dumnezeule, însuți și
acum odihnește pe credincioșii
robii Tăi, pe care i-ai mutat.

Frumos au fost cu frumusețile
cele prea înalte, căci Dumnezeu este
Fiul, iar căci s-au întrupat dintru
tine, Fecioară, și s-au spânzurat pe
lemn frumusețe n-au avut, luând
pentru toți moarte.

Cântarea 3

Irmos: Nu întru înțelepciune și
în putere și în bogăție ne lăudăm,

ci întru Tine, Înțelepciunea cea ipostatnică a Tatălui, Hristoase, că nu este Sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Biruind mucenicii înșelăciunea idolească, acum pe Stăpânul și Dumnezeu îl roagă, ca să dăruiască dumnezeiască odihnă, celor ce mai înainte s-au pristăvit.

Binevoiește ca să treacă sabia ceea ce se învârtește, și împărtășirea Pomului Vieții cu cuviință să o câștige, robii Tăi, cei ce i-ai mutat, Stăpâne.

În Raiul desfătării unde este glasul cel curat al celor ce prăznuiesc, învrednicește pe robii Tăi a se sălășlui, dăruindu-le lor iertare de greșale.

Cu nașterea cea Dumnezeiască, ai împreunat fecioria Preacurată, că pe Ziditorul a toate negrăit L-ai născut, la a căruia voință toate se supun.

Cântarea 4

Irmos: Cela ce șade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor ușor, a venit Iisus cel mai presus de dumnezeire, prin palmă curată, și au mântuit pe cei ce strigă: Slavă Hristoase Puterii Tale!

Arătându-se mucenicii ca niște luminători, Cerul cel bisericesc luminează, care și la Mântuitorul Hristos cer, ca să dăruiască celor adormiți iertare.

Robii Tăi având Crucea Ta toiag de putere, marea cea lumească o au trecut, pe carii sădește-i în muntele Tău, Doamne, întru carele ai lucrat sfințenie.

În lăcașurile cele iubite cu adevărat, pe robii Tăi cei ce i-ai ales și i-ai primit, Stăpâne, binevoiește a se sălășlui ca un Bun îndurat, unde sunt duhurile dreptilor.

Cela ce stăpânește peste cei vii,

**întрупându-se ca un om dintru tine
de Dumnezeu Născătoare, cu trupul
au răbdat moarte Cel Nemuritor, și
au deslegat puterea morții.**

Cântarea 5

**Irmos: Tu Domnul meu
Lumină în lume ai venit, Lumină
Sfântă, care întorci din întunericul
necunoștinței, pe cei ce te laudă cu
credință.**

**Tu Doamne pe mucenicii
Stăpânirii Tale i-ai proslăvit, și
pentru dâșii pe cei mutați la Tine,
odihnește-i ca un Îndurat.**

**Viața cea fără de scârbă, bucuria
cea veselă, neîncetata veselie,
celor ce mai înainte au adormit,
dăruiește-le mult-Milostive.**

**Unule Bunule și Izvorule al
bunătății, pe cei ce întru credință
și întru a Ta cunoștință și-au sfârșit
viața, odihnește-i.**

Pe tine Maica lui Dumnezeu te

**lăudăm, și cu dragoste te ferim,
prin care celor din întuneric au
răsărit Frumusețea cea nespusă, și
neapropiată.**

Cântarea 6

**Irmos: Jerfi-voi Ție cu glas de
laudă, Doamne, biserica strigă
către Tine, de jertfele dracilor
curățindu-se, cu Sângele cel curs
prin milostivire din coasta Ta.**

**Sabia ceea ce se învârtea, văzând
sulița care au împuns dumnezeiască
coasta Ta Mântuitorule, da loc
robilor Tăi, pentru rugăciunile
purtătorilor Tăi de chinuri.**

**Pe lemn fiind spânzurat
Mântuitorul meu, Raiul ai deschis,
deci pe cei ce întru credință s-au
mutat răsădindu-i într-însul ca un
Milostiv, arată-i părtași ai Slavei
Tale.**

**Livezile desfătării a le secera
învrednicește, pe cei ce cu dreaptă**

credință au venit la Tine Stăpânul prin moarte, și cu dreptii Tăi cei din veac împreună numără-i.

Cuvântul, Cela ce era Dumnezeu nevăzut, întrupându-se din Mireasa Fecioară ceea ce nu știe de bărbat, văzut S-au făcut, și cu moartea Sa pe moarte o au pierdut.

Cântarea 7

Irmos: În cuptorul persesc...

Răbdarea și inima și sângele tuturor mucenicilor, preț de izbăvire al celor ce cu bună credință s-au mutat, primindu-le Mântuitorule, odihnește-i ca un Milostiv și lesne iertător.

Împreună numărând cu cei întâi născuți, și cu dreptii Mântuitorule, sufletele robilor Tăi celor ce s-au mutat la tine, învrednicește-le neîncetat a se îndulci întru Tine, Cela ce stăpânești peste toți.

Cu veselie și cu îndrăzneală,

și cu strălucire, Cuvântule al lui Dumnezeu, binevoiește ca un Dumnezeu a Te întâmpina pe nori, cei ce i-ai primit acum, ca un Îndurat și mult Milostiv.

Blagoslovită de Dumnezeu Născătoare, Maică Fecioară bucură-te, că prin tine cu adevărat s-au făcut pierderea morții, și Viața cea fără întristare, s-au dăruit tuturor celor morți.

Cântarea 8

Irmos: Măinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, și puterea focului au stins, cu fapta bună încingându-se tineri iubitori de buna credință strigând: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Primind rugăciunile mucenicilor și milostivirea lor spre cei de un neam, odihnește Stăpâne

sufletele celor adormiți întru credința Ta, trecând păcatele lor, celor ce strigă Ție: Toate lucrurile Domnului binecuvântați pe Domnul.

Cela ce ești cu adevărat izvor pururea curgător și necheltuit, pe robii Tăi cei ce s-au săvârșit, și viața cea stricăcioasă au lăsat, întru lăcașurile cerești, cu blândețe Mântuitorule primește-i, care strigă Ție: Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Tu singură te-ai arătat pe pământ Fecioară Preacurată, și Maică nestricată, că tu pe Dumnezeu L-ai născut Stăpână, mai presus de cuvânt și de cuget, și celor morți ai izvorât viață veșnică. Pentru aceea toți bine te cuvântăm, Marie Dumnezeiască Mireasă.

Cântarea 9

Irmos: Eva adică prin boala neascultării, blestem înăuntru a

adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit. Pentru aceasta toți te mărim.

Dat-ai adevăraților pătimitori și mucenici îndrăzneală ca să se roage Ție. Deci dă și celor ce cu credință au adormit, pentru dâșii dumnezeiască izbăvire, la locul sălășluirii Tale celei sfinte, Doamne, dăruindu-le a se sălășlui.

Cela ce cu Dumnezeiasca voie cea întru tot lucrătoare, toate câte sunt spre folos le-ai făcut, având putere peste cei vii, și domnind peste cei morți, ca un Milostiv, așează pe robii Tăi cei ce i-ai mutat, la apele odihnei.

Cela ce ești din fire bun, cel bogat întru milă, și întru bunătate, izbăvește de întunericul cel mai dinafară, pe cei ce cheamă numele Tău, îndreptându-i prin credință,

și prin Dar luminându-i pe dânșii, ca un Iubitor de oameni.

Semnele nașterii tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, proorocii mai înainte le-au propovăduit, altul de aiurea de la altă parte cu preaslăvire, numiri ți-au potrivit ție, pentru că ai născut Viața celor din iad, care a sfărâmat puterea morții.

Cu adevărat înfricoșată este taina morții, cum sufletul de trup cu sila se desparte, din încheieturi, și din împreună ființa, legătura cea prea firească cu voința lui Dumnezeu se taie. Pentru aceasta ne rugăm Ție, pe cei ce s-au mutat odihnește-i în corturile dreptilor Tăi, Dătătorule de viață Iubitorule de oameni.

Psalmii Judecății

Psalmul 3

Doamne, ce s-au înmulțit cei ce mă necăjesc? Mulți se scoală asupra mea. Mulți zic sufletului meu, nu este mântuire lui întru Dumnezeuul lui. Și tu Doamne sprijinatorul meu ești, mărirea mea, și cea ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m-au auzit din muntele cel sfânt al lui. Și eu m-am culcat, și am dormit, sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de noroade, care împrejur mă împresoară, scoală Doamne, mântuiește-mă Dumnezeuul meu. Că tu ai bătut pe toți cei ce-mi vrăjmășesc mie în

**deșert, dinții păcătoșilor ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea, și peste
poporul tău blagoslovenia ta.**

**Eu m-am culcat, și am dormit,
sculatu-m-am că Domnul mă va
sprijini.**

Psalmul 37

**Doamne nu cu mânia ta să mă
mustrî pe mine, nici cu iușimea ta
să mă cerți. Că săgețile tale s-au
înfîpt în mine, și ai întărit peste
mine mîna ta. Nu este vindecare
în trupul meu de către fața mîniei
tale, nu este pace întru oasele
mele, de către fața păcatelor mele.
Că fărădelegile mele au covârșit
capul meu, ca o sarcină grea, s-au
îngreuiat peste mine. Împușitu-s-au,
și au putrezit rănile mele de către
fața nebuliei mele. Chinuitu-m-am**

și m-am gărbovit până în sfârșit,
toată ziua mâhnindu-mă umblam.
Că șalele mele s-au umplut de ocări,
și nu este vindecare în trupul meu.
Necăjitu-m-am și m-am smerit
foarte, răcnit-am din suspinarea
inimii mele. Doamne înaintea ta
este toată dorirea mea, și suspinul
meu de la tine nu s-au ascuns. Inima
mea s-a tulburat, părăsitu-m-a
virtutea mea, și lumina ochilor mei,
și aceasta nu este cu mine. Prietenii
mei, și vecinii mei în preajma mea
s-au apropiat, și au stătut. Și cei
mai de aproape ai mei departe de
mine au stătut, și se silea cei ce
căuta sufletul meu, și cei ce căutau
cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri toată ziua cugetau.
Iară eu ca un surd nu auzeam, și ca
un mut ce nu-și deschide gura sa.
Și m-am făcut ca un om ce nu aude,

și nu are în gura lui mustărări. Că spre tine Doamne am nădăjduit, tu vei auzi Doamne Dumnezeul meu. Că am zis: ca nu cândva să se bucure mie vrăjmașii mei, și când s-au clătît picioarele mele, asupra mea mari au grăit. Că eu spre bătaia gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti, și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iară vrăjmașii mei trăiesc, și s-au mai întărit decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc fără dreptate. Cei ce-mi răsplătesc mie rele pentru bune, mă clevetea căci urmam bunătatea. Nu mă lăsa pe mine Doamne Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Repetă:

Nu mă lăsa pe mine Doamne Dumnezeul meu, nu te depărta de la

**mine. Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.**

Psalmul 62

**Dumnezeule Dumnezeul meu,
către tine mânec. Însetat-a de tine
sufletul meu, de câte ori trupul meu
ție. În pământ pustiu și neumblat
și fără de apă; așa întru cel sfânt
m-am arătat ție, ca să văd puterea
ta, și mărirea ta. Că mai bună este
mila ta, decât viețile, buzele mele
te vor lăuda. Așa bine te voi cuvânta
în viața mea, și în numele tău voi
ridica mâinile mele. Ca din seu, și
din grăsime să se umple sufletul
meu, și cu buze de bucurie te va
lăuda gura mea. De mi-am adus
aminte de tine în așternutul meu,
în dimineți am cugetat spre tine,
că ai fost ajutorul meu. Și întru**

acoperământul aripilor tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu după tine, și pe mine m-au sprijinit dreapta ta. Iară ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului. Da-se-vor în mâinile săbiei, părți vulpilor vor fi. Iară Împăratul se va veseli de Dumnezeu, lăuda-se-va tot cel ce se jură întru el, că s-au astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Repetă:

În dimineți am cugetat spre tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu după tine, și pe mine m-au sprijinit dreapta ta.

Slavă ... și acum ...Aliluia ... de 3 ori.

Doamne miluiește (de 3 ori)

Slavă ... și acum ...

Psalmul 87 (vezi la pagina 65)

Psalmul 102

Binecuvintează suflete al meu pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al lui. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile lui. Pe cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe cel ce vindecă toate boalele tale. Pe cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pe cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe cel ce umple de bunătați pofta ta, înnoise-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute au făcut căile sale lui Moisi, fiilor lui Israil voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult-

milostiv. Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia. Nu după fărădelegile noastre au făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-au răsplătit nouă. Că după înălțimea cerului de la pământ, au întărit Domnul mila sa, spre cei ce se tem de Dânsul. Pe cât sunt departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-au de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, au miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul, că el au cunoscut zidirea noastră, adusu-și-au aminte că țărână suntem. Omul ca iarba zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori. Că duh a trecut într-însul și nu va fi, și nu-și va mai cunoaște încă locul său. Iară mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem de dânsul. Și dreptatea lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc

așezământul de lege al lui, și-și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer au gătit scaunul său, și Împărăția lui pe toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui, cei puternici la vîrtute, care faceți cuvântul lui, a auzi glasul cuvintelor lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile lui, slugile lui, care faceți voia lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stăpînirii lui binevintează suflete al meu pe Domnul.

Repetă:

În tot locul stăpînirii lui binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea într-o adevărul

tău, auzi-mă întru dreptatea ta. Și să nu intri la judecată cu robul tău, că nu se va îndrepta înaintea ta tot cel viu. Că au gonit vrăjmașul sufletul meu, împilat-au la pământ viața mea. Așezatu-m-au întru întuneric ca pe morții veacului. Și s-a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s-a tulburat inima mea. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile tale, la faptele mâinilor tale am gândit. Tins-am către tine mâinile mele, sufletul meu ca niște pământ fără de apă ție. Degrab auzi-mă Doamne, slăbit-a duhul meu. Să nu întorci fața ta de la mine, și mă voi asemena celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineața mila ta, că întru tine am nădăjduit. Arată mie Doamne calea, în care voi merge, că la tine am ridicat sufletul

meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne la tine am scăpat, învață-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeu meu. Duhul tău cel bun mă va povățui la pământ drept. Pentru numele tău Doamne mă vei via, întru dreptatea ta vei scoate din necaz sufletul meu. Și întru mila ta vei sfârși pe vrăjmașii mei, și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău.

Repetă:

Auzi-mă Doamne întru dreptatea ta, și să nu intri la judecată cu robul tău.

Auzi-mă Doamne întru dreptatea ta, și să nu intri la judecată cu robul tău. Duhul tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Slavă ... și acum ... Aliluia (de 3 ori)

Psalmul 69
pentru izbăvire de vrăjmași

Dumnezeule spre ajutorul meu
ia aminte, Doamne ca să-mi ajuți
mie grăbește. Să se rușineze, și să
se înfrunzeze cei ce caută sufletul
meu, să se întoarcă înapoi și să se
rușineze cei ce-mi voiesc mie rele.
Întoarcă-se îndată rușinându-se
cei ce-mi grăiesc mie bine e, bine
e. Să se bucure și să se veselească
de tine, toți cei ce te caută pe tine
Dumnezeule, și să zică pururea,
mărească-se Domnul, cei ce iubesc
mântuirea ta. Iară eu sărac sunt
și mișel, Dumnezeule ajută-mi.
Ajutorul meu, și Izbăvitorul meu
ești tu, Doamne nu zăbovi.

CEI 12 PSALMI ALEȘI

Pe acești 12 Psalmi aleși, preacuvioșii Părinți pustnici ziua și noaptea îi cântau sau rosteau cu evlavie. Ei s-au folosit mult de acești psalmi, precum se istorisește în cărțile lor, și în viețile a multor sfinți mucenici. Această rânduială a adus-o din Sf. Munte Athos, preacuviosul Dosoftei, arhimandritul Lavrei Pecerska.

După obișnuitul început, zicem:

Psalmul 26

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme? Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

**Când se vor apropia asupra mea
cei ce-mi fac rău, ca să mănânce
cărnurile mele. Cei ce mă necăjesc,
și vrăjmașii mei aceia au slăbit și au
căzut. De s-ar rânduia asupra mea
tabără, nu se va înfricoșa inima mea.
De s-ar scula asupra mea război,
întru aceasta eu nădăjduiesc. Una
am cerut de la Domnul, aceasta o
voi căuta: ca să locuiesc eu în casa
Domnului, în toate zilele vieții mele.
Ca să văd frumusețea Domnului
și să cercetez biserica cea sfântă a
Lui. Că m-au ascuns în cortul său,
în ziua răutăților mele; acoperitu-
m-a întru ascunsul cortului său. Pe
piatră m-au înălțat; și acum iată au
înălțat capul meu peste vrăjmașii
mei. Înconjurat-am și am jertfit
în cortul lui, jertfă de laudă și de
strigare; glăsui-voi și voi cânta
Domnului. Auzi Doamne glasul meu**

cu carele am strigat; miluiește-mă și mă ascultă. Ție a zis inima mea: pe Domnul voi căuta; căutat-a pe tine fața mea; fața ta Doamne, voi căuta. Să nu-ți întorci fața ta de către mine, și să nu te abați întru mânie de la robul tău. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine, și să nu mă lași Dumnezeu, Mântuitorul meu. Că tatăl meu și maica mea m-au părăsit pe mine, iar Domnul m-a luat. Lege pune mie, Doamne în calea ta, și mă povățuiește în cărare dreaptă, pentru vrăjmașii mei. Nu mă da pe mine în sufletele celor ce mă necăjesc, că s-au sculat asupra mea mărturii nedrepte, și au mințit strâmbătatea eiși. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te, și să se întă- rească inima ta, și așteaptă pe Domnul.

Psalmul 31

Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, învelitu-s-au oasele mele, când strigam eu toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna ta; întorsu-m-am spre chinuire când s-a înfipt mie ghimpul. Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu nu l-am acoperit. Zis-am: mărturisii-voi asupra mea fărădelegea mea Domnului; și tu ai lăsat păgânătatea inimii mele. Pentru aceasta se va ruga către tine tot cuviosul, în vreme bine cuvioasă, însă potop de ape multe, către dânsul nu se vor

**apropia. Tu ești scăparea mea de
necazul ce m-au cuprins; bucuria
mea, izbăvește-mă de cei ce m-au
înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi
îndrepta în calea, aceasta în care
vei merge; întări-voi spre tine ochii
mei. Nu fiți precum calul și catârul,
la care nu este pricepere; cu zăbală
și cu frâu fălcile lor vei strânge, ale
celor ce nu se apropie de tine. Multe
sunt bătăile păcătosului, iar pe cel
ce nădăjduiește spre Domnul, mila
îl va înconjura. Veseliți-vă întru
Domnul și vă bucurați dreptilor, și
vă lăudați toți cei dreپți la inimă.**

Psalmul 56

**Miluieste-mă Dumnezeule
miluieste-mă, că spre tine a
nădăjduit sufletul meu. Și în umbra
aripilor tale voi nădăjdui, până**

ce va trece fărădelegea. Striga-voi către Dumnezeu cel prea înalt, Dumnezeu cel ce a făcut bine mie.

Trimis-a din cer și m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă calcă pe mine. Trimis-a Dumnezeu mila sa și adevărul său; și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat. Fiii oamenilor, dinții lor arme și săgeți, și limba lor sabie ascuțită. Înaltă-te peste ceruri Dumnezeule, și peste tot pământul slava ta. Cursă au gătit picioarelor mele, și au împilat sufletul meu. Săpat-au înaintea feței mele groapă, și au căzut într-însa. Gata este inima mea Dumnezeule, gata este inima mea; cânta-voi și voi lăuda întru slava mea. Deșteaptă-te slava mea, deșteaptă-te psaltire și alăută, deștepta-mă-voi dimineața. Mărturisi-mă-voi ție întru noroad

**Doamne, cânta-voi ție întru
neamuri. Că s-a mărit până la ceruri
mila ta, și până la nori adevărul tău.
Înalță-te peste ceruri Dumnezeu,
și peste tot pământul slava ta.**

**Sfinte Dumnezeu ... Preasfântă
Treime ... Tatăl nostru ...**

**Brațele Părintești grăbește a
le deschide mie, că curvește am
cheltuit viața mea. Spre bogăția
cea necheltuită a îndurărilor tale
privind, Mântuitorule, nu trece
acum cu vederea inima mea cea
sărăcită, căci către tine, Doamne,
cu umilință strig: Greșit-am Ție,
mântuiește-mă. Slavă ...**

**Când vei veni Dumnezeu pe
pământ cu slavă, și se vor cutremura
toate, și râul cel de foc înaintea
scaunului va curge, cărțile se vor
deschide și cele ascunse se vor vădi,**

**atunci izbăvește-mă de focul cel
nestins și mă învredni- cește a sta
de-a dreapta ta, Judecă- torule prea
drepte. Și acum ...**

**Maică a lui Dumnezeu pe tine te
știm toți, cei ce cu dragoste alergăm
la a ta bunătate; căci cu adevărat
și după naștere Fecioară te-ai
arătat, și pe tine te avem păcătoșii
folositoare, pe tine te-am agonisit
în ispite mântuire, una cu totul fără
prihană.**

**Doamne miluiește (de 30 de ori)
Veniți să ne închinăm ...**

Psalmul 33

**Bine voi cuvânta pe Domnul
în toată vremea, pururea lauda
lui în gura mea. Întru Domnul se
va lăuda sufletul meu, auză cei
blânzi și să se veselească. Măriți**

pe Domnul cu mine, și să înălțăm numele lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiați-vă către Dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-a auzit pe el, și din toate necazurile lui l-a mântuit. Tăbărăva îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul, și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește spre Dânsul. Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-l caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului voi învăța pe voi. Cine este omul cel ce voiește viața, care

iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba ta de la rău, și buzele tale ca să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei dreپți, și urechile lui spre rugăciunea lor. Iară fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piardă de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au dreپții și Domnul i-a auzit, și din toate necazurile lor i-au mântuit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu duhul va mântui. Multe sunt necazurile dreپților, și din toate acelea va izbăvi pe ei Domnul. Păzește Domnul toate oasele lor, niciunul dintr-însele nu se va zdrobi. Moartea păcătosului este cumplită, și cei ce urăsc pe dreptul vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Psalmul 38

Zis-am: Păzi-voi căile mele, ca să nu greșesc eu cu limba mea. Pus-am gurii mele pază, când a stătut păcătosul împotriva mea. Amuțit-am și m-am smerit, și am tăcut din bunătăți, și durerea mea s-a înnoit. Înfierbântatu-s-a inima mea înlăuntrul meu, și în cugetul meu se va aprinde foc. Grăit-am cu limba mea: spune-mi, Doamne, sfârșitul meu; și numărul zilelor mele care este; ca să știu de ce mă lipsesc eu. Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele, și statul meu ca o nimica înaintea ta. Însă toate sunt deșertăciune, tot omul ce viază. Măcar că în chip trece omul, dar în zadar se tulbură. Strânge comori, și nu știe cui le adună pe ele. Și acum cine este răbdarea mea? Au nu e

Domnul? Și statul meu de la tine este. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă. Ocară celui fără de minte m-ai dat. Amuțit-am și nu am deschis gura mea, că tu ai făcut. Depărtează de la mine bătăile tale, că de la tăria mâinii tale, eu m-am lipsit. Întru muștrări pentru fărădelege ai pedepsit pe om, și ai subțiat ca un păianjen sufletul lui; însă în deșert se tulbură tot omul. Auzi ruga mea Doamne, și rugăciunea mea ascultă. Că nemernic sunt eu la tine, și străin ca toți părinții mei. Slăbește-mă, ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce și mai mult nu voi fi.

Psalmul 40

Fericit este cel ce se uită spre săracul și mișelul; în ziua cea rea va izbăvi pe el Domnul. Domnul

să-l păzească pe el, și să-l vieze pe el, și să-l fericească pe pământ, și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui. Domnul îi va ajuta lui pe patul durerii lui; tot așternutul lui l-ai întors întru boala lui. Eu am zis: Doamne miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit ție. Vrăjmașii mei au zis rele mie: când va muri și va pieri numele lui? Și intra să vadă, în deșert grăia inima lui, adunat-a fărădelege luiși, ieșea afară și grăia împreună. Asupra mea șopteau toți vrăjmașii mei, asupra mea gândeau rele mie. Cuvânt fărădelege au pus asupra mea: au doară cel ce doarme nu va adauge a se scula? Pentru că omul păcii mele, spre care am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit asupra mea vicleșug. Iar tu, Doamne, miluiește-mă și mă scoală,

și voi răsplăti lor. Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se va

bucura vrăjmașul meu de mine. Și pe mine pentru nerăutatea, m-ai sprijinit și m-ai întărit înaintea ta în veac. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul lui Israil, din veac și până în veac, fie, fie.

Sfinte Dumnezeule ... Preasfântă Treime ... Tatăl nostru ...

**Smeritul meu suflet cercetează-
l Doamne, pe cel ce în păcate toată
viața și-a cheltuit și în ce chip pe
desfrânata, primește-mă și pe mine,
și mă mântuiește. Slavă...**

**Doamne, toată viața mea în
necurăție am cheltuit-o cu curvele,
eu ticălosul. Și ca curvarul cu
umilință strig: Părinte ceresc greșit-
am, curățește-mă și mă mântuiește,
și nu mă lepăda pe mine, cel ce
singur pe mine de la tine m-am**

**depărtat, și pentru lucrurile mele
cele fără de roadă acum am sărăcit.
Și acum ...**

**Către Născătoarea de
Dumnezeu, acum cu osârdie să
alergăm noi păcătoșii și smeriții,
și să cădem cu pocăință, strigând
din adâncul sufletului: Stăpână
ajută-ne, milostivindu-te spre noi,
grăbește că pierim sub mulțimea
păcatelor, nu întoarce pe robii tăi
deșerți, că pe tine una nădejde te-
am câștigat.**

**Doamne miluiește de 3 de ori,
Veniți să ne închinăm ...**

Psalmul 69

**Dumnezeule spre ajutorul meu
ia aminte. Doamne ca să-mi ajuți
mie grăbește. Să se rușineze, și să
se înfrunteze cei ce caută sufletul**

meu, să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinându-se cei ce-mi grăiesc mie bine e, bine e. Să se bucure și să se veselească de tine, toți cei ce te caută pe tine Dumnezeu, și să zică pururea, mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea ta. Iară eu sărac sunt și mișel, Dumnezeu ajută-mă. Ajutorul meu, și Izbăvitorul meu ești tu, Doamne nu zăbovi.

Psalmul 70

Spre tine, Doamne am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac. Întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate. Pleacă către mine urechea ta și mă mântuiește. Fii mie Dumnezeu scutitor și spre loc tare, ca să mă mântuiești. Că

întărirea mea și scăparea mea ești tu. Dumnezeuul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege și a celui ce face strâmbătate. Că tu ești așteptarea mea Doamne, Doamne, nădejdea mea din tinerețile mele. Întru tine m-am întărit din pân-tece, din mitrasul maicii mele tu ești acoperitorul meu. Întru tine este lauda mea pururea. Ca o minune m-am făcut multora, și tu ești ajutorul meu cel tare. Să se umple gura mea de laudă, ca să laud slava ta, toată ziua mare cuviința ta. Să nu mă lepezi în vremea bătrâneților, când va lipsi vîrtutea mea, să nu mă lași pe mine; că au zis vrăjmașii mei mie, și cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună. Zicând: Dumnezeu l-au părăsit pe dânsul, goniți-l și-l prindeți pe el, că nu este

Cel ce izbăvește. Dumnezeu, să nu te depărtezi de la mine, Dumnezeul meu spre ajutorul meu ia aminte. Să se rușineze și să lipsească cei ce clevesc sufletul meu, să se îmbrace cu rușine și cu înfruntare cei ce caută cele rele mie. Iar eu pururea voi nădăjdui spre tine, și voi adauge spre toată lauda ta. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua mântuirea ta. Că nu am cunoscut cele din cărți. Intra-voi întru puterea Domnului, Doamne, îmi voi aduce aminte de dreptatea ta numai. Dumnezeul meu, cela ce m-ai învățat din tinerețile mele și până acum, voi vesti minunile tale. Și până la bătrânețe și căruntețe, Dumnezeul meu, să nu mă părăsești. Până voi vesti brațul tău la tot neamul cel viitor. Puterea ta, și dreptatea ta, Dumnezeule, până la

**cele înalte, care ai făcut mie măriri;
Dumnezeule, cine este asemenea
ție? Câte ai arătat mie necazuri
multe și rele, și întorcându-te m-ai
înviat, și din adâncurile pământului
m-ai scos. Că eu mă voi mărturisi
ție întru noroadă, Doamne, întru
unelete de cântare, adevărul tău,
Dumnezeule, cânta-voi ție întru
alăută, Sfântul lui Israil. Bucura-se-
vor buzele mele când voi cânta ție,
și sufletul meu pe care l-ai mântuit.
Și încă și limba mea va cugeta
dreptatea ta, când se vor rușina și
se vor înfrunta cei ce caută cele rele
mie.**

Psalmul 76

**Cu glasul meu către Domnul
am strigat, cu glasul meu către
Dumnezeu, și a căutat spre mine. În
ziua necazului meu pe Dumnezeu**

am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea lui și nu m-am amăgit. Lepădatu-s-a a se mângâia sufletul meu. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu, și m-am veselit; gândit-am și a slăbit duhul meu. Apucat-au înainte străji ochii mei, tulburatu-m-am și n-am grăit. Gândit-am la zilele cele de demult, și de anii cei veșnici mi-am adus aminte. Și cugetam noaptea cu inima mea, chiteam, și se mâhnea duhul meu. Au doară în veci mă va lepăda Domnul, și nu va adauge bine a voi încă? Au până în sfârșit mila sa o va tăia? Sfârșit-au cuvânt din neam în neam. Au doară va uita a se milostivi Dumnezeu? Sau va ținea întru mânia sa îndurările sale? Și am zis: acum am început, aceasta este schimbarea dreptei Celui prea înalt. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului,

că-mi voi aduce aminte din început de minunile tale. Și voi cugeta întru toate lucrurile tale, și întru isprăvile tale mă voi deprinde. Dumnezeule, întru cel sfânt este calea ta, cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu carele faci minuni. Cunoscută ai făcut întru noroadă puterea ta; mântuit-ai cu brațul tău pe norodul tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif. Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutut-te-au apele și s-au spăimântat, tulburatu-s-au adâncurile. Mulțimea sunetului apelor, glas au dat norii, că săgețile tale trec, glasul tunetului tău în roată. Luminat-au fulgerele tale lumea, clătitu-s-a și s-a cutremurat pământul. În mare căile tale, și cărările tale în ape multe, și urmele tale nu se vor cunoaște. Povățuit-ai ca pe niște oi pe norodul tău, cu mâna lui Moisi și a lui Aaron.

**Sfinte Dumnezeule ... Preasfântă
Treime ... Tatăl nostru ...**

**Gândesc de ziua cea înfricoșată,
și plâng faptele mele cele întinate,
cum voi răspunde Celui fără
de moarte Împărat? sau cu ce
îndrăzneală voi privi la Judecătorul,
eu curvarul? Bunule îndurate
Părinte, Fiule unule născut,
mântuiește-mă dimpreună cu
Duhul tău cel Preasfânt.**

Slavă ...

**În Valea Plângerii, în locul în
care ai rânduie, când vei ședea
Milostive, să faci judecată dreaptă,
să nu vădești cele ascunse ale
mele, nici înaintea îngerilor să mă
rușinezi, ci te milostivește spre
mine Dumnezeule, și mă miluiește.
Și acum ...**

**Ușa milostivirii deschide-o
nouă, binecuvântată Născătoare**

de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne miluiește (de 40 de ori) Veniți să ne închinăm ...

Psalmul 101

Doamne auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la tine să vie. Să nu întorci fața ta de la mine; ori în ce zi mă necăjesc, pleacă către mine urechea ta. Ori în ce zi te voi chema, degrabă mă auzi. Că s-au stins ca fumul zilele mele, și oasele mele ca o uscăciune s-au uscat. Rănit am fost ca iarba, și s-a uscat inima mea, că mi-am uitat a mânca pâinea mea. De glasul suspinului meu, s-a lipit osul meu de carnea

mea. Asemănatu-m-am cu pelicanul de pustie, făcutu-m-am ca corbul de noapte în loc nelocuit. Privegheat-am și m-am făcut ca o pasăre ce este osebită pe casă. Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei, și cei ce mă laudau, asupra mea se jurau. Că cenușe ca pâinea am mâncat, și băutura mea cu plângere am amestecat. De către fața iuțimii tale, și a mâniei tale, că înălțându-mă m-ai surpat. Zilele mele ca umbra s-au plecat, și eu ca iarba m-am uscat. Iară tu, Doamne, în veac rămâi, și pomenirea ta în neam și în neam. Tu sculându-te vei milui Sionul, că vremea este a te milostivi spre el, că au venit vremea. Că bine au voit robii tăi pietrele lui, și de țărâna lui le va fi milă. Și se vor teme neamurile de numele Domnului, și toți împărații pământului de slava

ta. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți, și nu au defăimat cererea lor. Să se scrie acestea întru alt neam, și norodul ce se zidește va lăuda pe Domnul. Că au privit dintru înălțimea cea sfântă a lui, Domnul din cer pe pământ s-a uitat. Ca să audă suspinul celor ferecați, să deslege pe fiii celor omorâți. Ca să vestească în Sion numele Domnului, și lauda lui în Ierusalim. Când se vor aduna noroadele dimpreună și împărații ca să slujească Domnului. Răspuns-ai lui în calea tăriei lui; împuținarea zilelor mele spune-mi. Nu mă duce pe mine întru înjumătățirea zilelor mele; în neamul neamurilor anii tăi. Întru început tu Doamne, pământul ai întemeiat, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile. Acelea

**vor pieri iar tu vei rămânea, și toți
ca o haină se vor învechi, și ca un
veșmânt vei înveli pe ei și se vor
schimba. Iar tu același ești și anii
tăi nu vor lipsi. Fiii robilor tăi vor
locui, și sămânța lor în veac se va
îndrepta.**

Psalmul 50 (vezi pag. 17)

Psalmul 142 (vezi pag. 107)

Rugăciunea regelui Manase

**Doamne Atotțiitorule, Dumnezeuul
părinților noștri, al lui Avraam, al
lui Isaac, al lui Iacov, și al seminției
lor celei drepte, Cel ce ai făcut cerul
și pământul cu toată podoaba lor,
care ai legat marea cu cuvântul
poruncii tale, care ai încuiat
adâncul și l-ai pecetluit cu numele
tău cel înfricoșat și slăvit, înaintea**

căruia toate se tem și tremură din pricina Atotputerniciei tale; pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei tale, și nesuferită este mânia urgiei tale asupra celor păcătoși! Însă nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței tale, că tu ești Domnul cel preaînalt, bun, îndelung răbdător și mult milostiv, căruia îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce ți-au greșit, și după mulțimea îndurărilor tale ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire.

Așadar, tu Doamne, Dumnezeuul celor drepecți, n-ai pus pocăință pentru cei drepecți: pentru Avraam, și Isaac, și Iacov, care nu ți-au greșit ție, ci ai pus pocăință mie păcătoșului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării.

Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi la înălțimea cerului din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul, și nici loc de odihnă nu am, pentru că te-am mâniat și am făcut rău înaintea ta; n-am împlinit voia ta, nici am păzit poruncile tale, ci am pus urâciuni, înmulțindu-mi smintelile.

Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea ta: am păcătuیت, Doamne, am păcătuیت, și fărădelegile mele eu le cunosc. Însă cer rugându-te: iartă-mă Doamne, iartă-mă, și nu mă pierde cu fărădelegile mele, nici nu mă osândi la întuneric sub pământ, că tu ești, Dumnezeuule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată spre mine bunătatea ta, mântuiește-mă pe mine nevrednicul, și te voi

**preaslăvi în toate zilele vieții mele.
Căci pe tine te slăvesc toate puterile
cerești, și a ta este slava în vecii
vecilor, Amin.**

Rugăciunea Sf. Eustratie:

**Slăvindu-te te slăvesc pe tine
Doamne, că ai căutat spre smerenia
mea, și nu m-ai dat în mâinile
vrăjmașilor, ci ai mântuit din nevoi
sufletul meu. Și acum Stăpâne, să mă
acopere pe mine mâna ta și să vină
peste mine mila ta, că s-a tulburat
sufletul meu, și cu durere îi este să
iasă din acest ticălos și spurcat trup
al meu. Ca nu cumva vicleanul sfat
al celui potrivnic să-l întâmpine
și să-l împiedice întru întuneric,
pentru păcatele cele făcute de
mine, cu neștiința și cu știința,
în viața aceasta. Milostiv fii mie**

**Stăpâne, și să nu vadă sufletul meu
întunecatul chip al viclenilor draci:
ci să-l ia îngerii tăi cei străluciți și
luminați. Dă slavă numelui tău celui
sfânt, și cu puterea ta, mă ridică la
Dumnezeiasca ta judecată. Când mă
vei judeca, să nu mă apuce pe mine
mâna stăpânitorului lumii acesteia,
ca să mă surpe pe mine păcătosul,
în fundul iadului; ci stai lângă mine
și-mi fii Mântuitor și sprijinitor;
pentru că muncile acestea trupești,
veselie sunt robilor tăi. Miluiește
Doamne sufletul meu cel întinat
cu patimile vieții acesteia și curat
pe el prin pocăință și mărturisire
îl primește, că bine ești cuvântat în
vecii vecilor, Amin.**

**Sfinte Dumnezeule ... Preasfântă
Treime ... Tatăl nostru ...**

Cu ochi milostiv vezi Doamne smerenia mea, că pe încet viața mea se cheltuiește, și din fapte nu-mi este mie mântuire; pentru aceasta mă rog: cu ochi milostiv vezi, Doamne, smerenia mea, și mă miluiește. Slavă ...

Veacul meu se sfârșește și înfricoșatul tău scaun se gătește, viața mea trece, judecata pe mine mă așteaptă, îngrozindu-mă cu munca focului de veci și cu văpaia cea nestinsă. Ploaie de lacrimi dă-mi mie Doamne, și stinge puterea lui, Cea ce vrei ca toți oamenii să se mântuiască. Și acum ...

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai răbdat Bunule, care cu moartea pe moarte ai prădat, și învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată

iubirea ta de oameni Milostive,
primește pe Născătoarea de
Dumnezeu, ceea ce te-a născut pe
tine, care se roagă pentru noi, și
mântuiește, Mântuitorul nostru, pe
poporul cel desnădăduit.

Nu ne da pe noi până în sfârșit
pentru numele tău cel sfânt, și nu
strica legătura ta, și nu depărta mila
ta de la noi, pentru Avraam cel iubit
de tine, și pentru Isaac robul tău, și
Israel sfântul tău.

Slavă ... și acum ...

Doamne miluiește (de 3 ori)

Pentru rugăciunile Sfinților
Părinților noștri, Doamne Iisuse
Hristoase Dumnezeul nostru,
miluiește-ne și ne mântuiește pe
noi, Amin.

Pentru chipul Mântuitorului

Evsevie episcopul Edesei, scrie că Avgar craiul acelei cetăți, muncit fiind de boală foarte rea și netălmăduită, și înștiințându-se de minunatele tămăduiri ce făcea Iisus Hristos în Iudeea, i-au trimis un curier anume Anania cu scrisoare cuprinsă în aceste cuvinte:

**AVGAR CRAIUL EDESEI
către Mântuitorul Iisus Hristos carele
s-au arătat în trup omenesc în părțile
Ierusalimului sănătate**

**Auzit-am de minunile și
tămăduirile ce faci numai cu singur
cuvântul, fără a te sluji de ierburi,
sau alte doctorii. Am înțeles că
faci pe orbi de văd, pe șchiopi de**

umblă, pe cei stricați curățești, duhurile necurate gonești din cei ce pătimesc, pe cei cu boale netămăduite lecuiești, și dai viață morților.

Aceste minuni m-au făcut a gândi, că ești un Dumnezeu pogorât din cer, și că ești Fiul lui Dumnezeu.

Pentru aceasta am îndrăznit a-ți scrie această scrisoare, rugându-te să vii să mă vezi, și să mă tămăduiești de boala de care pătimesc de multă vreme. Am auzit că și iudeii te gonesc, și cârtesc pentru minunile tale, și că caută a te pierde: eu am aicea o cetate frumoasă și răsfățată, și măcar că nu este prea mare, dar îți va fi îndestul pentru toate cele ce-ți vor trebui.

Același scriitor zice: Că Iisus Hristos i-au făcut lui Avgar, răspunsul următor:

Fericit ești Avgare, că ai crezut în Mine mai înainte de a mă vedea, căci, scris este de Mine, că cei ce mă vor vedea nu vor crede întru mine, și cei ce nu mă vor vedea vor crede și se vor mântui. Cât pentru dorința ce arăți că ai ca să vin să te văd; eu trebuie mai întâi a împlini în țara aceasta toate lucrurile pentru care sunt venit, și după aceasta să mă sui către Acela ce m-au trimis, și dacă mă voi sui de aicea, îți voi trimite unul din ucenicii mei, carele te va tămădui de boala ce pătimești, și-ți va da viață veșnică ție și celor cu tine.

Iscălitura Mântuitorului este aceasta:

**Θεος, Θεου, Θιον Θαυμα
adică**

*Dumnezeu, a lui Dumnezeu,
Dumnezeiască minune.*

*Iarăși episcopul Evsevie zice,
că aceste scrisori le-au scos din
condicele cetății Edesei, și mai adaugă,
că apostolul Toma după învierea
Mântuitorului, au trimis pe Tadeu,
unul din cei 70 de ucenici, ca să
propovăduiască pe Iisus Hristos și să
tămăduiască și pe Avgar.*

Înștiințarea lui Lentulus
*proconsulul Iudeii, către senatul Romei,
pentru chipul Mântuitorului,
care au fost în acest chip:*

**Întru aceste vremi s-au arătat
aicea un om, care încă trăiește,
anume Iisus Hristos, a căruia putere
trece peste măsurile firii. Oamenii**

îl numesc mare Prooroc. Iară ucenicii lui îi zic Fiul lui Dumnezeu. El înviază morții și tămăduiește tot felul de boale. El este un om de un chip încuviințat, și cu bune măsuri, în fața sa se vede oarecare striște, însă, care îi trage deodată și dragostea și frica acelor ce-l văd. Părul lui este în culoarea a unei alune timpurii. Însă de la rădăcină și până la urechi este neted, iar de acolo și până la umere creț, și trece și mai jos de umeri. De la frunte prin mijlocul capului are cărare, (după obiceiul Nazarinenilor) fruntea lui este lată și albă. Fața fără de nici o meteahnă, și împodobită cu o rumeneală foarte plăcută. Fizionomia lui este ighemonicoasă (adică de Stăpânitor) și mângâioasă. Nasul și gura sunt făcute cu mari măsuri. Barba lui este destul deasă,

în culoarea părului, și despărțită în furculiță. Ochii îi sunt căprui și foarte vii, el este groaznic la ale sale muștrări, dulce și plăcut la ale sale învățături și sfaturi. Chipul feței lui trage ochii tuturor, amestecat fiind cu semnotita, (adică cu o cinstire adâncă), nu l-au văzut nimeni niciodată râzând, dar plângând adeseori. Statul lui este drept, mâinile lui mari și lungi, și brațele foarte frumoase, el vorbește puțin dar cu multă statornicie, și este cel mai frumos om în lume.

Sfaturile înțeleptului Solomon pentru părinți

Fii ție sunt? Învăță-i pe ei, și înduplecă din pruncie grumazul lor. Fete ai? Păzește trupul lor, și să nu-ți arăți veselă fața către ele. Dă-ți fata dinlăuntru și vei fi săvârșind lucru mare, și la om de-nțeleș (înțelept) o dăruiește pe ea. (Iisus Sirah 7, 25-27)

Nu înceta a certa pruncul, pentru că-l vei lovi pe el cu nuia, nu va muri. Că tu îl vei bate pe el cu nuia, iară sufletul lui de la moarte îl vei mântui. (Pildele lui Solomon, 23, 13-14)

Fata la părinte ascunsă priveghere este, și grija ei depărtează somnul lui.

Pe fata fără rușine întărește paza, ca nu cumva să te faci bucurie vrăjmașilor. Poveste în cetate, și defăimare poporului, și înaintea multora să te rușineze. (Iisus Sirah 42; 12,15-16)

Cel ce iubește pe fiul lui îndesi-va bicele lui, pentru ca să se veselească la cea de apoi ale lui. Cea ce ceartă pe fiul său folosi-se-va de el, și între cei cunoscuți pentru el se va lăuda.

Calul neînvățat ieși-va nesâlnic, și fiul slobod va ieși obraznic. Apleacă fiul, și te va înspăima; joacă cu el, și te va mâhni. Nu râde cu el, ca să nu te doară împreună, și la cea de apoi vei strepezi dinții tăi. Să nu dai lui volinicie la tinerețe; frânge coastele lui, până e copil, ca nu cândva, năsîlnicindu-se, nu te va asculta. Ceartă pe fiul tău, și lucrează întru el, ca nu, întru

rușinarea ta, se va poticni. (Iisus Sirah 30, 1-13)

Fiul certat înțelept va fi, și pe cel nebun slugă va avea. (Pildele lui Solomon 9, 12)

De fiii tăi te păzește. Fiului și femeii, fratelui și prietenului să nu dai putere asupra-ți în viața ta. Până încă trăiești și suflarea e în tine, să nu schimbi pe tine cu tot trupul. Pentru că mai bine este feciorii să ți se roage ție, decât a căuta tu la mâinile feciorilor tăi. În ziua sfârșitului zilelor vieții tale și la vremea morții tale împarți moștenire. (Iisus Sirah 32, 23; 33; 23,25-26, 28).

Lucrează cu copilul și vei afla odihnă; slobozi mâinile lui, și vei cerca slobozire. Pune pe el la lucru, ca să nu șadă fără lucru, pentru că multă răutate au învățat zăbava. (Iisus Sirah 33, 30, 32)

Sfaturile înțeleptului Solomon pentru copii

Judecata părinților auziți, feților, și așa faceți ca să vă mântuiți. Că Domnul au mărit pe părinte spre feciori și judecata mamei au întărit peste fii. Cel ce cinstește pe tată curăți-va păcatele, și ca cel ce adună comoară este cel ce slăvește pe mama lui. Cel ce cinstește pe tată veseli-se-va de feciori, și în ziua rugii lui asculta-se-va. Cel ce mărește pe tată îndelunga-se-va cu zilele, și cel ce va asculta pe Domnul odihni-va pe mama lui. Cel ce se teme de Domnul cinsti-va pe tată, și ca stăpânilor sluji-va născătorilor săi. Cu fapta și cu cuvântul cinstește pe tatăl tău, ca să

vie ție blagoslovenie de la el. Pentru că blagoslovenia tatălui întărește casele feciorilor, iar blestemul mamei desrădăcinează temeliile.

Cine leapădă pe tată sau pe mamă și i se pare cum nu greșește, acesta împreunător este omului necurat. (Pilde 28, 24). Ochiul cel ce batjocorește pe tatăl și necinstește bătrânețile maicii, să-l taie pe el corbii din văi, și să-l mănânce de tot pe el puii vulturilor. (Pilde 30, 17)

Fiule, sprijinește la bătrânețe pe tatăl tău și să nu-l mâhnești pe el în viața lui. Și de-și va pierde și înțelegerea, dă iertăciune și nu-l necinsti pe el cu toată vârtutea ta, pentru că milostenia tatălui nu se va uita, și în locul păcatelor, se va zidi lângă tine. În ziua necazului tău aduce-Și va (Domnul) aminte de tine. Ca seninul peste îngheț,

aşa se vor topi păcatele tale. Cât e de hulitor cel ce părăseşte pe tată şi blestemat de Domnul cel ce urgiseşte pe mama lui!

A vieţii celei bune este numărul zilelor, iară numele cel bun în veci rămâne. Aibi grijă de nume, că acesta-ţi va rămânea mai mult decât o mie de comori mari de aur. (Iisus Sirah 41, 15-16)

Bibilografie și copyright

Lucrări originale sunt:

Rugăciunea pentru dobândirea înțelepciunii

Rugăciunea pentru sporul casei

A doua parte a rugăciunii pentru binecuvântarea
lucrărilor noastre

Rugăciunea pentru luminarea minții copiilor

Rugăciune pentru copii

Rugăciune pentru dobândirea de prunci

Compilații sunt:

Paraclisul pentru izbăvirea de vrăjmași,

Paraclisul pentru izbăvirea de patimi de tot felul

Reproduceri de texte sunt:

Paraclisul pentru tămăduirea celor bolnavi,

Paraclisul pentru cei adormiți

Molitva celor ce se călătoresc în cale

Psalmii Judecății

Cei 12 psalmi aleși

Chipul Mântuitorului

Sursele folosite sunt:

Octoihul cel mare tipărit de sf. Calinic episcopul

Râmnicului Noului Severin la anul 1856

Ceasoslovul tipărit la Brașov în anul 1835

Molitovnicul pe literă chirilică, f.a.

Cuprins

Cuvânt Înainte.....	5
Sfătuire.....	9
Rugăciunile începătoare.....	12
Rugăciune la începerea lucrului.....	21
Rugăciune pentru sporul casei.....	23
Rugăciune pentru dobândirea înțelepciunii	24
Rugăciune pentru luminarea minții școlarilor	26
Rugăciune pentru copii.....	27
Rugăciune pentru dobândirea de prunci	30
Molitva celor ce se călătoresc în cale.....	32

CANON DE RUGĂCIUNE pentru izbăvire de vrăjmașii văzuți și de cei nevăzuți.....	34
CANON DE RUGĂCIUNE pentru izbăvirea din patimi	49
CANON DE RUGĂCIUNE pentru bolnavi	65
PARACLISUL PENTRU CEI ADORMIȚI	87
Psalmii Judecății	99
CEI 12 PSALMI ALEȘI.....	111
Pentru chipul Mântuitorului.....	143
Sfaturile înțeleptului Solomon pentru părinți	149
Sfaturile înțeleptului Solomon pentru copii	152
Bibilografie și copyright	156
CUPRINS	158

Pentru comenzi,

S. C . HRISANTI SRL

tel. 0734 233 123

e-mail maicaJustina@yahoo.com